

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 139-41

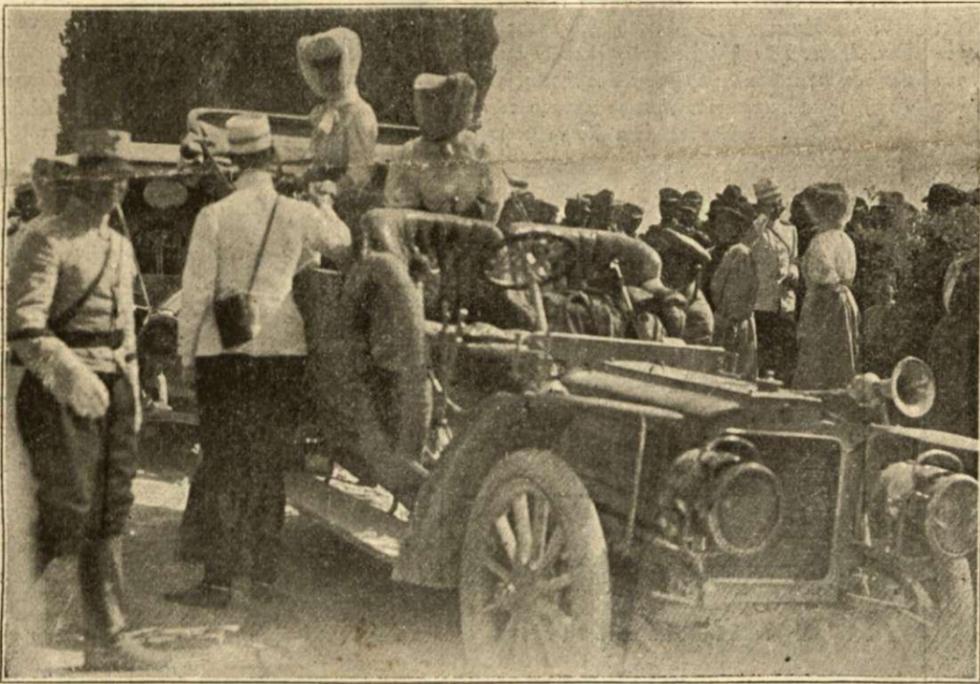
ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικού έτηρία δραχ. 12. εξάμην 6
Έξωτερικού » φρ. χρ 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Έναντι Στουᾶς Σιμοπούλου)

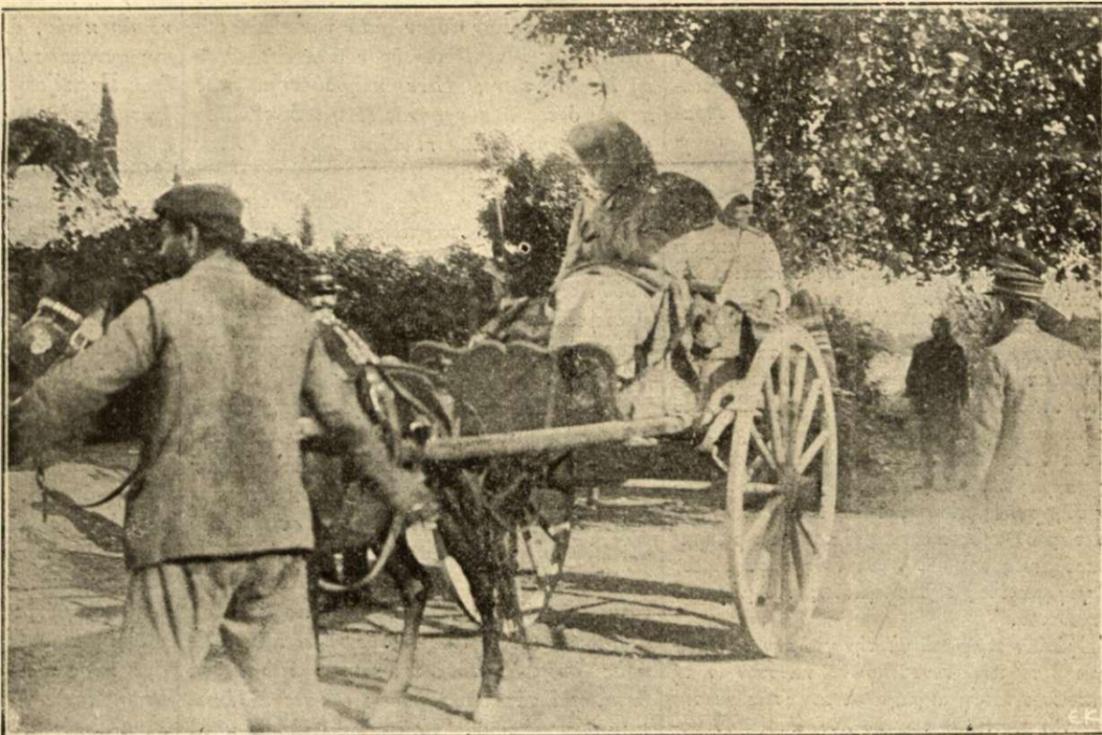
Ἄγγελιαί καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκό-
νας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπὴν.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ προγκήμισσα Σοφία ἐπὶ αὐτοκι-
νήτου συνομιλοῦσα μὲ τὸν πρίγ-
κηπα Ἀιδρεάν εἰς τὸν τόπον τῆς
τελευταίας ψευδομάχης. Ὁ πρίγκηψ
Γεώργιος τοῦ Διαδόχου ὄρθιος
πλησίον του.

(Φωτογρ. κ. Θ. Κουλουμοπούλου).

Ἡ προγκήμισσα Σοφία σκεπασμένη μὲ τὸ κατ-πουσιέρ. Ἐκκινε ἐπὶ οὐστας ἀπὸ τὸ Κερωπί.

(Ἄνατύπωσις)

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

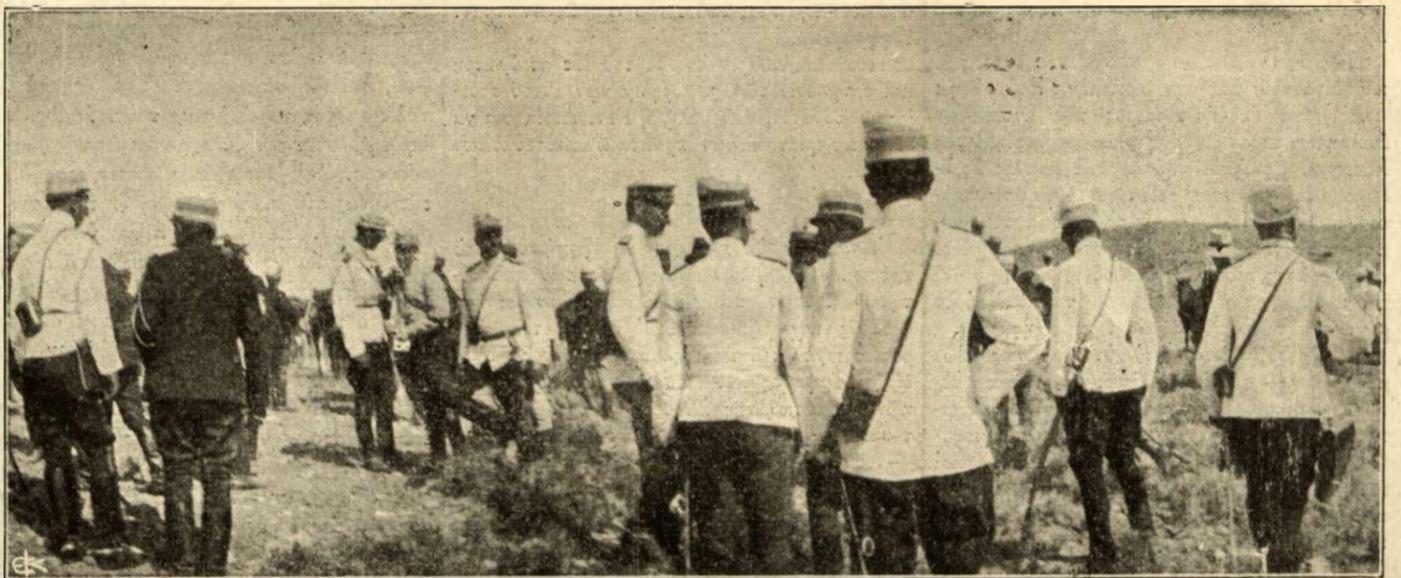
Α.

Ἀξιότιμε φίλε κ. Διευθυντά τῆς «Ἀλη-
θείας».

Τὴν «Ἀλήθειαν» ἀγαπῶ εἴτε ὡς ἡμερή-
σιον ἢ περιοδικὸν φύλλον εἰς τὰς ἐντίμους
καὶ πατριωτικὰς ὑμῶν χεῖρας φερομένην, εἴτε
ὡς Ἰδέαν καὶ Ἀνάγκην τῆς Προόδου καὶ τοῦ
Μεγαλείου τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν Ἀτόμων φω-
τοβολοῦσαν καὶ καταυγάζουσαν.

Διὰ τοῦτο σπεύδω εὐχαρίστως νὰ ὑπακούσω
εἰς τὴν φιλικὴν σας παράκλησιν, ὅπως παρά-
σχω τοῖς ἀξιοτίμοις ἀναγνώσταις τοῦ ἐξέχον-
τος φύλλου τούτου κρίσεις τινὰς ἐπὶ τῶν προσ-
φάτων Στρατ. Ἀσκήσεων τῶν εἰς τὰς τρεῖς
Μεραρχίας τοῦ Στρατοῦ μας ἐκτελεσθεισῶν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ κρίσεις αὐταί—καὶ τὸ
τονίζω καλῶς—οὐ μόνον καὶ προσωπικαί τοι-
αῦται εἶνε, ἀλλὰ πρὸς τούτοις συμπίπτουσιν

Ὁ Διάδοχος εἰς τὸ μέσον μετὰ τὴν κριτικὴν τῆς μάχης τῆς 20ῆς συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Δημοπούλου καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν.

Ὁπισθεν τοῦ Διαδόχου συνομιλοῦντες οἱ πρίγκηπες Ἀνδρέας καὶ Χριστόφορος

(Ἄνατύπωσις)

καὶ μετὰ τὴν γενικὴν ἀπήγησιν τῶν ὑγιεινέων
γνωμῶν τῶν μᾶλλον διακεκριμένων στοιχείων
τῶν μονίμων στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ μας, μα-
κρὰν ὅμως καὶ πάσης ὑπονοίας ἢ καὶ ἀξιώσε-
ως, ὅπως θίξωμεν, ἔστω καὶ ἐλαφρότατα,
πρόσωπα ἢ καὶ κήρυκας ὁποιασδήποτε προε-
λεύσεως, θέσεως ἢ βαθμοῦ.

Καὶ ὅπως ἀποδείξω ἐτι μᾶλλον ἐναργῶς
τὴν ἀβολὴν τῶν κρίσεων τούτων λογικὴν, μὴ
βαρύνουσαν ποσῶς ἐπὶ τῆς φιλοτιμίας καὶ
τοῦ ποιῶν τῶν ἡμετέρων στελεχῶν, ἐφ' ὧν ἡ
Πατρίς μεγάλας—καὶ πολὺ εὐλόγως—στηρί-
ζει ἐλπίδας, ἀναγκάζομαι νὰ ὑπομνήσω ὑμῖν
τὰς ἐσχάτως ἐν τῇ Tageblat τοῦ Βερολίνου
καὶ διὰ μακρᾶς σειρᾶς ἀναλυτικῶν ἄρθρων δη-
μοσιευθείσας κρίσεις—παράδοξως δὲ πικροτά-
τας, συνεπῶς καὶ ἀληθεστάτας—τοῦ ἐπιφανοῦς
Συνταγματάρχου Γαῖδκε (μῆλις πρό τινος ἀπο-
στρατευθέντος) ἐπὶ τῶν ἐφετεινῶν μεγάλων
ἀσκήσεων τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, καὶ αἰτι-
νες κρίσεις, νομίζει τις, ὅτι ἐξεκολάφθησαν δι'
ἀεροπόρου καὶ ταυτοχρόνως ἐκ τῶν ἡμετέ-
ρων καὶ τῶν Γερμανικῶν μεγάλων ἀσκήσεων.
Ἴδου δὲ τινες τούτων:

«Ἡ δρᾶσις τῶν στρατευμάτων τοῦ 1907
ὑπερβυμίζει τὴν τῶν στρατευμάτων τοῦ 1870,
καὶ δὴ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ νομίζωμεν, ἐτι
τὸ διάστημα τῶν διαρρυσάντων ἔκτοτε 37 ἐ-
τῶν ἀπώλεσθη ἐντελῶς δι' ἡμᾶς (τοὺς Γερμα-
νοὺς) καὶ ὅτι ὄλαι αἱ πρόοδοι τῆς τακτικῆς
δὲν ἦσαν ἄλλο ἢ ἐν ὄνειρον. Αἱ μάχαι δὲν ἦ-
σαν ἢ ἐν εἶδος καταπλησσοῦσης ἀναμίξεως, εἰς
ἃς οἱ ἀντίπαλοι εὐρίσκοντο αἰφνιδίως ἐναντι
ἀλλήλων εἰς μῆλις ἑκατοντάδας τινὰς μέτρων,
ὅποτε καὶ ἤρχοντο τοῦ πυρός. Διεξήγοντο δὲ
ἐπὶ πλέον αἰ τοιαῦται μάχαι καὶ μετὰ πολὺ ἀ-
φελοῦς συντομίας, μολοντί ἡ μάχη τοῦ Λιάο-
Γιάγκ καὶ πλείστα ἄλλαι ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ
ὀριστικὴ ἐκβασίς μιᾶς στρατ. ἐπιχειρήσεως,
ἰδίως μεγάλης καὶ σοβαρωτάτης, δὲν καθορί-
ζεται πλέον ἐντὸς μόνον ὀλίγων ὥρων. Ὡς
πρὸς τὸν θεατριμὸν δὲ, οὗτος καὶ κατὰ τὰς ἀ-
σκήσεις ταύτας ἐφαιδρύνει ἐκτάκτως τὸ φιλο-
θεάμον κοινόν.

Τὰ θέματα ἐξελέγοντο ἥμισυ εὐτυχῶς καὶ
ικανῶς ἀπίθανα. Ἐν σώμα στρατοῦ ἐπὶ τρεῖς
συνεχεῖς ἡμέρας ὑφίστατο ἀδιαλείπτους ἤττας.

Πολλοὶ τῶν ἐφεδρῶν ἐγκατέλιπον τὰς τά-
ξεις των, ἂν καὶ δὲν ἐγένοντο μεγάλαι πορεῖ-
αι, οὐδ' ἡ θερμοκρασία ἦτο κακὴ».

Τέλος μετὰ πολλὰ ἄλλα δυσάρεστα κατὰ
τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ συμπεράσματα ὁ πο-
λὺς Γαῖδκε καταλήγει ὡς ἐξῆς:

«Καὶ ἡ μὲν στρατηγικὴ ἔλαμπε διὰ τῆς ἀ-
πουσίας τῆς, ἡ δὲ τακτικὴ διὰ τῆς προβεβη-
κυίας ἡλικίας τῆς...»

Δὲν νομίζετε, σὰς ἐρωτῶ, κ. Διευθυντά,
ὅτι αἱ κρίσεις αὐταί τοῦ διασήμου Γερμανοῦ
Στρατάρχου προηγήθησαν ἐπικαίρως καὶ προσ-

φωδῶ τῶν ἡμετέρων ἀσκήσεων ; Ἄλλ' ἄς ἐπι-
ληφθῶμεν ἤδη τοῦ θέματός μας, ἀρχόμενοι ἐκ
τῶν ἀνωτέρων ἀπόψεων καὶ θέσεων :

Ἡ κριτικὴ.

Ἡ Κριτικὴ εἶνε τρόπος τινα τὸ πνευματι-
κὸν ἀερόπλοιο, ἐφ' οὗ ἢ ἀνέλθωμεν πάντες,
μικροὶ καὶ μεγάλοι παράγοντες, ἀνώτερα καὶ
κατώτερα στελέχη τοῦ στρατοῦ, ὅπως ἴδωμεν
κάτω εἰς τὸ ποικίλον καὶ παντοδαπὸν ἔδαφος,
ἐπὶ τοῦ καθόλου θεάτρο τῶν ἐπιχειρήσεων,
ἐξελισσόμενα τὰ διάφορα σώματα πρὸς ἐπιλυ-
σιν τῶν θεμάτων των, ὅπως διαγνώσωμεν καὶ
μελετήσωμεν, καὶ ὅπως δικαιολογήσωμεν καὶ
συζητήσωμεν, οἷονεὶ ἀκαδημαϊκῶς, τὰς διαφο-
ρους κινήσεις καὶ τοὺς σκοποὺς των ἀδιακρί-
τως παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης ὑπεροχῆς, (οἱ
ἀρμόδιοι, ὡς κατωτέρω) καὶ τέλος ἀποφανθῶ-
μεν, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἰλοψηφίᾳ ὑπὲρ ἢ κατὰ
ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς γνώμης, ἰδέας, ἀρχῆς, ἢ
δόγματος, χαρακτηρισίωμεν δὲ ταύτην μὲν ὡς
ἐπιτυχίαν, ἐκείνην δὲ ὡς ἀποτυχίαν, καὶ πάλιν
ὁμῶς ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν καὶ μακρὰν πάσης
ἐγκωστικῆς ἀξιώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἐπιμονῆς
εἰς τὴν ἀπὸ ἐξέ-νευθίστατην γνώμην. Κατὰ τὰς
μεγάλας ἀσκήσεις, ψευδομάχας καὶ ἀσκήσεις
ἐν φρουρῶν, προφανῶς τὰς τελικὰς κρίσεις
δὲν ἐπιφέρουσιν αἱ ὀδίδες καὶ βολίδες, ὡς συμ-
βαίνει ἐν πραγματικῇ δράσει (ἀληθῆς μάχῃ).
συνεπῶς ἢ ἐπιζητούμενη τεχνικὴ καὶ ἐπιστη-
μονικὴ ὠφέλεια διὰ τὰ στελέχη καὶ τὰ
στρατεύματα ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς φύσεως, ἀλλὰ
καὶ τῆς εὐρύτητος τῶν συζητήσεων ἐν τῇ Κρι-
τικῇ τούτων. Διὰ τοῦτο ἡ Κριτικὴ λεγο-
μένη, κατὰ τὰς τοιαύτας ἀσκήσεις τῶν στρα-
τῶν διαδραματίζει τὸ σπουδαιότερον πρόσωπον.
Ὁ ἄγνωστος Χ μόνον ἐν τῇ Κριτικῇ, οἷονεὶ
ἐν τῇ καταστρωθείσῃ ταύτῃ ἐξισώσει τοῦ προ-
δλήματος, θέλει ἀναζητηθῆ. Παρ' ἡμῖν δυσ-
τυχῶς μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς ὑπό-
τινος ἀρχιάρχου καὶ ἐνὸς ἀνθυπάρχου, παρετη-
ρήθη ἐν διαφορᾷ διαγνώσεως τῆς νόσου ὁ ἀρ-
χίατρος διὰ τὰς αὐτὰς ἐν τῶν Ἀνθυπάρχου, ὅ-
πως χαρακτηριστῶς τὸν ἀσθενῆ ὡς εὐφλογιῶντα,
ἐνθ' ὃ τελευταῖος ἔκρινε τοῦτον ὡς μόνον πυ-
ρέσσοντα. Ἀλλὰ τοῦτο, νομιζόμεν δὲν λέγεται
ἐπιστημονικῇ συζήτησις, τούναντιον δὲ δέσμευ-
σις τοῦ πνεύματος, τοῦθ' ὅπερ ἀποκρούουσιν
ἀπάντες οἱ νεώτατοι κανονισμοὶ ἐν τῇ περὶ
Κριτικῆς σχετικῇ Κεφαλαίῳ των, ὡς καὶ ἐν
τῇ περὶ πρωτοβουλίας. Ἡ τριβή, καθ' ἡμᾶς,
τέλος καὶ τὸ ἀκόνημα τοῦ τακτικοῦ
πνεύματος, σπουδαίως καὶ μοναδικῶς ἴ-
σως θέλει ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς εὐρείας καὶ
ἐλευθερίας, πρὸς δὲ μετριοπαθοῦς
καὶ ἀπροκαταλήπτου συζητήσεως πάν-
των τῶν ἀρμόδιων (τίνες δὲ οὗτοι ἀμέσως κα-
τωτέρω) ἐν τῇ Κριτικῇ, γαργουῖα δὲ τῇ φω-
νῇ, ὅπως οἱ πάντες ἀκοροῦνται καὶ ὠφελοῦνται.
Ἡ Κριτικὴ τέλος, τὸνίζω, μὲς τοὺς νεωτά-
τους Συγγραφεῖς καὶ Κανονισμοὺς ἀνα χεῖρας,
δὲν εἶναι ἐλεγχος, εἶναι συζήτησις, δὲν εἶναι
προκατάληψις, εἶναι μετριοπάθεια, δὲν εἶναι ἐ-
γκωσμός, εἶναι πεδῖον ψυχραίων ἐρεύνης. Ἡ
Κριτικὴ εἶναι τὸ Ἀκαδημαϊκὸν σώμα ἐξ οὗ
θὰ πηγάζῃ ἡ Ἀλήθεια εἶναι ἡ δροσερὰ πηγὴ,
ὡς λέγει ὁ πολὺς Γερμανὸς Στρατηγὸς Σχλί-
τιν διὰ τὰ σπουδαῖα στρατ. συγγράμματα τοῦ
Κλάουζβιτς, ἐξ ἧς ὁ ἀναπηδήσῃσι ζωογόνα
νάματα κλήους καὶ ἰσχύος δι' ἀπαντὰς τοὺς
ρούκας τῆς στρατ. ἰσραφίης ἐν τῇ τακτικῇ
καὶ τῇ στρατηγικῇ. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς ἡ
τοιαύτη ἀντίληψις τῆς Κριτικῆς δὲν παρετη-
ρήθη ποσῶς δυστυχῶς. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπι-
νευθίστα τεχνικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ὠφέλεια
παρὰ τοῖς ἀξιωματικοῖς ἡμῶν ὑπῆρξε τελείως
ἀρνητικῇ, ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν νεύρων, προκατα-
λήψεων, ἐγκωσμῶν, πτερῶν ἡνωμένων καὶ ἐ-
πανειλημμένων ἐπιβολῆς σιωπῆς... μέχρι καὶ
τιμωριῶν !!!

Πῶς δ' ἐννοοῦσι τὰ εὐπαίδητα στοιχεῖα
τοῦ Στρατοῦ μας τὴν Κριτικὴν ; ἰδοὺ αὕτη :
Α'.) Θὰ ἐκθέσῃ ὁ ἕτερος πῶν ἀντιπάλων
Διοικητῶν στρατιῶν τὰς πληροφορίες καὶ τὰς
διαταγὰς, ἄς εἰλαβ. (Θέμα) καὶ ἐκείνας ἄς ἔ-
δωκε (λύσις θέματος) εἶτα θὰ ἐκθέσῃ τὸν τρό-
πον, καθ' ὃν εἰσέδυσεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ θέ-
ματος, καὶ θὰ δικαιολογήσῃ τὰς πληροφορίες,
ἀναγνωρίσει κλπ. ἄς ἐπεδίωξεν ἢ ἔδωκεν, ὡς
καὶ τὰς διαταγὰς, ἄς ἐξέδωκε τοῖς ὑπ' αὐτὸν
μέχρι τῆς τελικῆς κρίσεως τῆς μάχης
Β'.) Ἐκαστος τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀμέσως Σω-
ματάρχων (Διοικητῶν ταξιαρχῶν, Συναγμά-
των, Πεζικοῦ, Μοῖρων Πυροβολικοῦ, ἀνεξαρ-
τήτου Ἴππικοῦ, ἐμπροσθοφυλακῶν, πλαιοφυ-
κακῶν, προφυλακῶν κλπ.) θέλει ἐκθέσῃ καὶ
οὗτος τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα πάσης ἐνεργεί-
ας καὶ δράσεώς του, δικαιολογῶν ἐπίσης τὴν
τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἤρῃσιν.
Γ'.) Ἄπαντας τοὺς ἀνωτέρω, ὁμιλοῦντας
ἐκαστον κατὰ τὴν σειράν του καὶ μεγαλοφώ-
νως, δύναται νὰ διακῆψῃ εἴτε πρὸς ὑποδοχῆ-
σιν τῶν λεγομένων του (πρὸς ὑπέμνησιν λη-
σμονηθέντος ἴσως γεγονότος τινὸς κλπ.) εἴτε
καὶ πρὸς συμπλήρωσιν ἢ καὶ ἀντίκρουσιν τού-

των πᾶς προαλλήσεως ἢ καὶ μὴ τοιούτος ἐκ
τῶν ἐν στοιχ. Β' ἀρμόδιων, ὡς καὶ πᾶς Διαι-
τητῆς (περὶ ὧν ἀμέσως κατωτέρω), ὑπὸ τὸν
ρητὸν ὅρον τῆς ἀδείας διακοπῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ
λαλοῦντος μόνου.

Δ'.) Μετ' αὐτοῦ πάντας ἐκατέρωθεν τοὺς
ἀρμόδιους ὁμιλήσαντας ἤδη καὶ ἔστω καὶ δια-
λογικῶς συζητήσαντας καὶ διονυχίσαντας, οὐ-
τως εἰπεῖν, τὰς ἐπιχειρήσεις, κινήσεις καὶ ἐνερ-
γείας των, τὸν λόγον ἔχουσιν οἱ Διαιτηταὶ δι'
ἐκαστον ὅπλον κατὰ σειράν, ὡς καὶ οἱ βοηθοὶ
τούτου, πρὸς δικαιολογίαν πάσης ἐπεμβάσεως
καὶ ἀποφάσεώς των.

Ε'.) Ἐὰν δὲ δεῖσῃ ἢ νομισθῇ τοῦτο ἐπιβαλ-
λόμενον καὶ μικρότερός τις ἐτι βαθμοφόρος,
μέχρι δὲ λοχαγοῦ, νὰ δικαιολογήσῃ καὶ οὗτος
ἀμφοτεροῦμένην τινα, ὅπως ἰδιαίτερον δρᾶσιν
του, νὰ δύνανται καὶ οὗτος, ὡς ἐν Γ' νὰ ζητῇ
τὸν λόγον.

ΣΤ'.) Τέλος, ἀφ' οὗ τὰ πάντα συζητηθῶσι
τελείως καὶ μετὰ πάσης τῆς ποθητῆς ἀβρό-
τητος καὶ μετριοπαθείας, τὸν
λόγον θέλει λάβῃ ὁ ἐπισημῶς παριστάμενος
ἀνώτερος πάντων τῶν ἀντιπάλων, ὅστις διὰ
τῆς αὐτῆς ἀβρότητος καὶ μετριο-
φοροσύνης θέλει ἐπισφραγίσῃ τὴν γενι-
κὴν συζήτησιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπικρίσεως ἢ
ἐπιτιμήσεως.

Ζ'.) Κατὰ τὰς Κριτικὰς ταύτας δέον εἶ δυ-
νατόν, πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ ὦσιν ἐφωδι-
ασμένοι ἐκ τῶν προτέρων καὶ ὑπηρεσιακῶς διὰ
τοπογραφικῶν χαρτῶν, ὅπως δύνανται νὰ πα-
ρακολουθῶσιν ἐπιφελῶς τὰς διεξαγομένους συ-
ζητήσεις.

Ἀυστηρά τις γνώμη περὶ
τῶν ἀνωτέρων.

Ἐλέγχετο σοβαρῶς καὶ δυστυχῶς ἐλέγχεται
ἀληθῆς, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνωτέρων ἄμα τῇ
λήψει τοῦ θέματός των παρὰ τῆς Γενικῆς Δι-
οικησεως ἐστρατολόγουν περιδείξει αὐτὴν ὅλην
κατωτέρων συναδέλφων, ὅπως τοῖς ἐπιλύσῃσι
τὸ θέμα των, τοῖς συντάξῃσι τὰς ἐκδοτέας δι-
αταγὰς κλπ. καθὸ ἀγνοοῦντες ἐτι καὶ τὴν ἀνά-
γνωσιν τοπογραφικοῦ χάρτου. Διὰ τοῦτο δὲ
καὶ κατ' αὐτὴν τὴν δρᾶσιν καὶ ἐξελιξίν τοῦ
ἀρχικῶς ληφθέντος σχεδίου των ἐν τῇ ραχδαίᾳ
διεδοχῇ ἀπροόπτων φάσεων του, οὗτοι κατα-
λαμβάνομενοι ὑπὸ ἰλίγγυον, οἱ μὲν ἐνευροπάθου
οἰκτρῶς μὲν βροχῆν ἀλλήλοσυγκρουμένων δια-
ταγῶν καταπονούντες ἐξαντλητικῶς τὰ στρα-
τεύματα δι' ὀλεθρίων παλινδρομήσεων (ordre
contre ordre - desordre !), οἱ δ' ἐπιξέτενον ἀ-
σκόπως καὶ λίαν καταπονητικῶς τὰ στρα-
τεύματα τὰ μέτωπά των, ἀναπτύσσοντας συγ-
χρόνως λίαν προῶρως καὶ ἀπέναντι μικρῶν
τηματῶν ἐχθροῦ δυσαναλόγους δυνάμεις, καὶ
εἰς ἄλλα περιπεσόντες χονδροειδῆ λάθη τῆς
Στοιχειώδους Τακτικῆς καὶ ἐνίοτε λογικῆς.
Ἡχθροσαν δὲ μέχρι τοσοῦτου οἱ τὰ τοιαῦτα
ἀποκαλύπτουτες καὶ ἐλέγχοντες, ὥστε νὰ φρο-
νῶσιν, ὅτι ὁ Γενικὸς Διοικητῆς τοῦ Στρατοῦ
ἔδει νὰ καλέσῃ τὴν ἐπομένην τοὺς κυρίους
τοῦ τούτου καὶ νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ διὰ
τὰς μακρὰς καὶ ἐνδόξους ὑπηρεσίας των παραι-
νῶν συγχρόνως αὐτοὺς, ὅπως ἀπέλωσιν ἤδη
τῶν τάξεων πρὸς ἀνάπαυσιν, τοῦθ' ὅπερ ἔπρα-
ξε πρὸ τίνος ὁ Κάϊζερ διὰ τοὺς θαλασσοπόρους
καὶ γενηρακτοὺς συμπολεμιστὰς τοῦ μεγάλου
πάππου του.

Ἐγὼ δὲ συμφωνῶ μετὰ τὴν γνώμην τῶν ἀξι-
οτίμων τούτων συναδέλφων, καθόσον ἐν τῇ
περιπτώσει ταύτῃ αἱ μεγάλα ἀσκήσεις μετὰ τὴν
ζωογόνην Κριτικὴν των ἤθελον ἀποθῆ οὐ μόνον
τὸ Κριτήριον, ἀλλὰ καὶ τὸ Καθαρήριον
τοῦ Ἄδου. συνεπῶς δὲ τὸ φρόνηρον πάντων, ἐνθ' ἡ-
μῆς ἔθλομον, ὅπως αὐτὰ ἐνέχουσιν μόνον δι-
δακτικὸν χαρακτῆρα, εἰς ὃ συμπί-
πτουσιν αἱ γνώμαι ἀπάντων τῶν σοβαρῶν στρατ.
συγγραφῶν.

Πρὸς ἐκκαθαρσὸν δὲ τοῦ Στρατεύματος
καὶ διάγνωσιν τῶν μεμρφωμένων αὐτοῦ στοι-
χείων δύναται, ἐὰν ἐέλῃ ἡ Γεν. Διοικησις δι'
εὐρῆ ἀπειρίαν ἄλλων, πρακτικῶν καὶ εὐκόλων
μέσων.

Διαιτηταί.

Ἄνωτέρω ὑπεσθῆμεν νὰ ἐξηγησώμεν τὸ
πρόσωπον (role) τῶν Διαιτητῶν, τῶν ἀπαραί-
τήτων τούτων στοιχείων πάσης ἐν εἰρήνῃ
ψευδοῦς ἐπιχειρήσεως. Καθ' ἡμᾶς ὁ τελειότε-
ρος ὅρισμός τοῦ Διαιτητοῦ εἶναι οὗτος : ὁ ἐν
εἰρήνῃ ἐμφυχος ἀντιπρόσωπος τῶν πραγματι-
κῶν βλημάτων τῆς ἀληθοῦς μάχης. Ἐκ τού-
του δ' ἔπεται, ὅτι, ὡς ἐν πραγματικῇ μάχῃ
—τοῦθ' ὅπερ εἶπομεν ἀνωτέρω—τὰς τελικὰς
κρίσεις τοῦ ἀγῶνος καὶ πάσης πολεμικῆς ἐπι-
χειρήσεως ἐπιφέρουσιν αἱ βολίδες καὶ αἱ ὀδίδες,
ἐν ταῖς ψευδομάχαις καὶ λοιπαῖς πολεμικαῖς
ἐπιχειρήσεσι τῆς εἰρήνης τὰ ὁριστικὰ ἀποτελέ-
σματα ἐπιφέρουσιν οἱ Διαιτηταί.

Ἐπειδὴ δὲ δυστυχῶς παρετηρήθη, ὅτι σχε-
δὸν καθ' ἕλην τὴν διάρκειαν τῶν ἡμερῶν
τούτων ἐπιχειρήσεών μας οἱ Διαιτηταὶ ἔλαμ-
πον διὰ τῆς ἀπουσίας, ἢ τῆς ἀδρανείας ἢ καὶ

τῆς ἀρνητικῆς παρουσίας των, δυνάμεθα ν'
ἀποφανθῶμεν ὅτι αὐταὶ διεξήχθησαν ἄνευ τῶν
βλημάτων των, ἀκριβῶς ὡσεὶ ἐν σοβαρᾷ περι-
πτώσει ἐστερούμεθα πολεμοφοδίων.

Ἐξηγήθη δὲ μάλιστα ὑπὸ διακεκριμένον
συναδέλφον καὶ ἰκανῶς λογικῇ καὶ εὐφυῆς
γνώμῃ, ὅπως οἱ Διαιτηταὶ οὗτοι εἰς τὴν μέ-
λον παρακολουθῶνται καὶ ὑπὸ βοηθῶν (νεωτέ-
ρων ὁμοιοβάθμων των ἢ καὶ κατωτέρων των,
ἐκτελούντων «κατὰ διαταγὴν» τοῦ ἀνωτέρου
των τούτου Διαιτητοῦ τὰς διαφορὰς ἐπεμβά-
σεις των εἰς τὰ δρωῦντα σώματα, εἰς ἃ θὰ ἐξα-
κοντίζονται ἐξ ἀποστάσεως καὶ σχεδὸν μονι-
μως καθ' ὅλην τὴν ἐξελιξίν ἐκάστου ἀγῶνος ἢ
ἐπιχειρήσεως τούτους τοιούτους δὲ Διαιτητὰς
βοηθοὺς ἐννοοῦμεν ἀνα 2—3 εἰ δυνατόν, δι'
ἐκαστον Σύνταγμα Πεζικοῦ, ἀνα 1 δι' ἐκά-
στην Μοῖραν Πυροβολικοῦ, καὶ ἀνα 1 δι' ἐ-
κάστην ἐπιλαρχίαν ἢ ἀνεξάρτητον ἴλην Ἴππι-
κοῦ, λαμβανόμενος δ' ἐκ τοῦ Σώματος τῶν
Γεν. Ἐπιτελῶν ἢ καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ὅπλων,
ἀλλὰ πάντας ἐκλεγομένους αὐστηρῶς, εὐσυ-
νεϊδῆτως καὶ ἀπροκαταλήπτως μετὰ τῶν ἀ-
ρίστων τοῦ στρατεύματος, ἰδίᾳ λόγῳ γνώσεων
καὶ χαρακτῆρος.

(Ἐπεται 2ον ἄρθρον).

Ἐφίππος.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΑ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΑΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Παρέλαβον οἱ Ἕλληνες τὴν νεωτέραν
περὶ ἐθνικοτήτων ἰδέαν ἀπὸ τὴν Ἑσπανά-
στασίν μας ἢ τὴν ἐπανεῦρον ἀπλοῦστατα ἐν
τῇ ἱστορίᾳ των ; Εἶνε κληροδότημα τοῦ
πυρελθόντος ἢ σύγχρονος ξένη ἰδέα ; Τοῦτο
μᾶς ἐνδιαφέρει ὀλίγον. Εἶνε βέβαιον ἄλλως
ὅτι ὁ ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς δὲν ἔλαβεν
εὐθὺς ἀμέσως τὴν μορφήν αὐτὴν τὴν φι-
λελευθέρον, τὴν καταληπτὴν, τὴν ἐλκυστικὴν.
Καὶ ὁ πατριωτισμὸς αὐτῶν εἶχε ἐκδη-
λωθῆ, εἰς τὰς ἀφετηρίας του, διὰ τῆς περι-
φρονησεως, ἐὰν ὄχι διὰ τοῦ μίσους του
πρὸς τὸν ξένον ἢ τοῦλάχιστον πρὸς τὸν
βάρβαρον.

Ἔσχε καὶ αὐτὸς ὡς ἀρχαιότερον αὐτοῦ
βάσιν τὴν φυλετικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν
πολιτικὴν ἀποκλειστικότητα. Ἄλλ' ὀλίγον
κατ' ὀλίγον τὸν βλέπομεν, ἀπὸ τὸν τέταρτον
αἰῶνα ἤδη, νὰ ἐξέρχεται ἐκ τῆς στενῆς του
ἀντιλήψεως, νὰ καθαίρεται, νὰ εὐρύνεται.

Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ ἀνωτέρου του πολι-
τισμοῦ ὑψώνει τὸν Ἕλληνα ὑπεράνω τοῦ
ἀπομονωμένου ἐγωῦσμοῦ. Ἐννοεῖ τοὺς ἠθι-
κοὺς δεσμοὺς τοὺς ἐνώνοντας πάντα τὰ
ὄντα, καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αἰτινες ἐξ ἐκεί-
νων ἀπορρέουσιν. Ὑπῆρξεν Ἕλληνας ὁ κατὰ
πρῶτον σκεφθεὶς ἐὰν καὶ δὲν τὸ διετύπωσε
τὸ « Ἀνθρώπου εἰμί, καὶ μηδὲν ἀνθρώπι-
νον μοι εἶνε ἀλλότριον ». Ἡ ἑλληνικὴ παι-
δεία δὲν εἶνε προοίμιον τοῦ ὁποίου ὁ Ἕλληνας
θέλει νὰ κατέχη ζηλοτύπως τὸ μονοπώλιον
εὐχεται ἀπεναντίας τὰ ἀφομοιώνη ἐξελληνί-
ζων, καὶ νὰ συμμερίζεται τὰ ἀγαθὰ τοῦ
πολιτισμοῦ του μὲς ἄνευ τοὺς λαοὺς τοὺς
ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐξέρχονται ἐκ τῆς βαρβα-
ρότητος. Ὁ Ἰσοκράτης ἐνεπνεέτο ἤδη ἐκ
τῆς ἰδέας αὐτῆς ὅτι ἐγραφε ἐν τῷ πανηγυ-
ρικῷ του. Ἡ ἡμετέρα πόλις ὑπερέβη ὁ-
λους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου ἐν τῇ ἐθλωτι-
κῇ καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ. Ὅσοι ἐν τῇ πόλει μας
ἐθεωροῦντο μαθηταί, ἀλλοῦ εἶνε διδάσκα-
λοι καὶ ἐὰν ἡ ὀνομασία Ἕλληνας δηλοῖ
μᾶλλον κοινωνίαν περικομισμένην καὶ πολι-
τισμένην ἀνθρώπων, παρὰ λαὸν ἰδιαίτερον
ἐν ὀνομάζον μᾶλλον Ἕλληνας, ὅσους πα-
ραδέχονται τὴν ἀγωγὴν μας παρὰ ἐκείνους
οἱ ὁποιοὶ ἔχουν τὴν αὐτὴν μετὰ ἡμᾶς κατα-
γωγὴν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν πολιτείαν
μας.

Ἰδοὺ οὖν εἴμεθα μακρὰν τῆς ἀπανθρώ-
που καὶ ἀρχαϊκῆς ἀντιλήψεως μᾶς πατρί-
δος περιορισμένης καὶ ἀπροσίτου. Ἡ ἠθικὴ
ἰδέα ἀνεκατέστησεν ἤδη τὸ τυχαῖον τῆς φύ-
σεως.

Μετὰ τὴν τουρκικὴν κατάκτησιν, οἱ Ἕλ-
ληνες τοῦ Βυζαντίου, τῶν νήσων καὶ τῆς
κυρίας Ἑλλάδος δὲν ἔχουν πλέον εἰ μὴ τὸν
πνευματικὸν αὐτὸν πατριωτισμὸν στερη-
θέντες τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀνεξαρτησίαν δι-
ατρέχουσι τὸν κόσμον οἱ φιλόσοφοι των, οἱ
λόγιοι των, οἱ ναυτικοὶ των, οἱ ἔμποροὶ
των ἀναμυγνύονται μετὰ τοὺς λαοὺς, τῆς φύ-
σεως. Χωρὶς νὰ παύῃ διὰ τοῦτο νὰ εἶνε ἐλ-
ληνικὸς, ὁ ἑλληνισμὸς γίνεται ἀπὸ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν κοσμοπολιτικώτερος. Τοιοῦτοτρό-
ποισοὶ διάσημοι αἰτοὶ « Στρατιώται » ποιη-
ταὶ ἐναντιῶ καὶ στρατιωτικοὶ, προσφέρουσιν
εἰς τὴν Βενετίαν, εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Γαλ-
λίας καὶ τῆς Ἰσπανίας καὶ ἄλλους Ἡγεμό-
νας, μαζὶ μετὰ τὴν συνδρομὴν τῶν ὀπλων
των τὰ πλεονεκτήματα τῆς στρατηγικῆς
των, τὴν εὐκαμψίαν τοῦ πνεύματός των, ἢ
ὁποῖα χωρὶς νὰ τοὺς κάμῃ νὰ λησμονήσουν
τὴν καταγωγὴν των, τοῖς ἐπέτρεπεν ἀφομοι-
ώνονται μετὰ τὰ κοινωνικὰ περιβάλλοντα
καὶ νὰ λέγονται οἱ συμπατριῶται τῶν ἄλ-
λων λαῶν. Ἡδὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, εἰς
τὸν Μεσαῖωνα ὁ Στρατιώτης Γοργούττος
ἐπλησίαζε τὸν Παλαδῖνον Ὀρλάνδον, με-
τὸν περιέγον αὐτὸν χαιρετισμὸν « Εἶμαι
Ἕλληνας, ὃ Πολάνδε. Εἶμαι ὁ ἀπόγονος τοῦ
πολυμήτου Ὀδυσσεὺς καὶ ἡ πατρίς μου
εἶνε ὁ κόσμος τὸν ὁποῖον διατρέχω ὡς τυ-
χοδιώκτης ».

Ὁ Ὀδυσσεὺς, ἰδοὺ ὁ ἐθνικὸς ἦρωας τῆς
Ἑλλάδος, ὁ ἐνώνην τὴν πρακτικότητά καὶ
τὴν ἀγγίνοιαν μετὰ τὴν τάσιν πρὸς τὸν τυχο-
διωκτισμὸν αἱ ὁποῖα ἀρεταὶ συνδυάζονται
ἀρμονικῶς εἰς τοὺς ναυτιλομένους, Καὶ διὰ
τὰς ἀρετὰς αὐτὰς ὁ νεώτερος Ἕλληνας, ἔστω
καὶ ἐὰν δὲν κατήγετο ἐξ αὐτῶν ὁμοιάζει το-
σοῦτον εἰς τοὺς προγόνους του.

Σήμερον, καθὼς ἄλλοτε, ὁ Ἕλληνας εἶναι
ναυτικὸς δὲν ζῆ εἰς τὸ βάθος τῶν χωρῶν,
ἀσχολούμενος μόνον εἰς τὴν γεωργίαν κα-
θὼς οἱ κάτοικοι τῶν πεδιάδων καὶ τῶν βου-
ρέων ἢ ἐπιπέδων εἶναι περιωρισμένη, τὸ βου-
νὸ ἀποκλείει, ἀλλ' ἡ θάλασσα εἶναι μέσον
συγκοινωνίας ! Ὁ Ἕλληνας δὲν εἶναι πονηρὰ
ἐνας ξεροζωμένος, ἢ χώρα του δὲν περι-
έχεται ἐντὸς περιορισμένων συνόρων τὴν
φρέει μαζὶ του πολλὰ μακρὰν ἰδρύει ἀποικίας,
αἱ ὁποῖα εἶναι ἄλλαι τόσαι μικραὶ Ἑλλάδες.
Ἀγαπᾷ τὴν γενετείραν του καὶ τοὺς νεκροὺς
της, ἀλλὰ δὲν ἐγκλείεται ἐντὸς αὐτῆς. Ἐν-
νοεῖ προπάντων δι' Ἑλλάδα τὴν μεγάλην
Ἰδέαν, ἐν σύνολον ἀναμνήσων καὶ ἐπι-
δων. Εἶναι ἡ ἀνάμνησις τῶν μεγάλων ἐρ-
γῶν τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσαν οἱ προπάτορές του
εἶναι ἡ ἐλπίς τῶν ἔργων τὰ ὁποῖαθὰ ἐκτελέ-
σῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἢ οἱ ἀπόγονοί του.

Ὁ ρεαλιστῆς αὐτὸς δὲν παραμελεῖ
τὸν ἰδανισμὸν εἰς τὸν βίον, καθὼς ἄλλοτε,
ἐν τῇ ἀγωγῇ, ἐπεμελεῖτο παραλλήλως τοῦ
τε σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἐπαγγέ-
λεται τώρα τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ τὸ ἐμπόριον
τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας ἀλλ' ἄλλοτε, ἔχει
πλευσεὶ μέχρι Κολχίδος πρὸς ἀναζήτησιν
τοῦ μυθικοῦ Χρυσοῦ Ἀέρατος. Ἡ θάλασσα
ἀγει πρὸς τὴν τύχη, ἀλλ' ἀγει δι' αὐτὸν
ἐπίσης πρὸς τὸ ἄγνωστον καὶ τὸ ἀόριστον
εἶναι συνέχεια τῆς Ἑλλάδος εἶναι μέσον
τῆς εἰς αὐτὴν ἐπανόδου. Ἐνθυμηθεῖτε τὴν
ἔξαλλον χορὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν
Μυρῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐνδόξου αὐτῶν
καθόδου, ὅταν ἀφοῦ διήλθον τὴν Μεσοπο-
ταμίαν, τὴν Ἀρμενίαν, τὸ Κουρδιστάν, ἐκ
τοῦ ὕψους τῶν ὄρεων τοῦ Πόντου, εἶδον
τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ ἀνεκράξαν « Θά-
λασσα ! Θάλασσα ! » ἦτο ἡδὴ ἡ πατρίς πλη-
σιάζουσα, ἐὰν ὄχι αὐτὴ ἡ πατρίς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΗΜ. Οἱ θέλοντες νὰ παρακολουθήσουν τὸ
ἐξάιστον ἀνάγνωσμα—τὸ στηριζόμενον εἰς τὴν
ἱστορίαν καὶ ψυχολογίαν—τοῦ διαστήμου γάλλου,
δύνανται νὰ ζητήσουν τὰ προηγούμενα φύλλα
ἀπὸ τὸ γραφεῖον μας δι' ἄπλου δελταρίου καὶ
θέλωμεν τὰ στεῖλην προθύμως ἐλεύθερα ταχυδρο-
μικῶν τελῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

Τὰ ὠραιότερα καὶ τελειότερα δέγματα τὰ
ἰσοκῆ κατασκευάσε μέχρι σήμερον ἡ βυρσοδεψι-
κὴ ἐπιστήμη, ἐκόμισεν ὁ κ. ΤΣΑΜΗΣ. Ἐκ-
τηρικῶς ὠραῖοι καὶ πρωτοφανεῖς χρωματισμοί,
ἔξοχα δι' ὑποδή

ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ 'ΑΛΗΘΕΙΑΝ,

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

«Με την πένα και με το φακό!.. Ίδου ένας τίτλος κατ' εξοχήν πρωτότυπος και εγγλωττος και κτυπητός αν θέλετε, υπό των οποίων θα παρελάση όλη η Ελλάς. Όχι απλώς περιγραφόμενη. Αλλά και εικονογραφουμένη. Περιγραφόμενη από την πένναν αληθινού δημοσιογράφου, εικονογραφημένη από τελείαν φωτογραφικήν μηχανήν. Πέννα και φακός εις τας ας τας χείρας. Αποστολή αληθινή μοναδική την όποιαν αναλαμβάνει παλαιός γνώριμος και πολύτιμος συνεργάτης της ημερησίας «Αληθείας», από τους ρωμαιοτέρους εις δύναμιν και συνείδησιν παρατηρήσεως, εις πρωτοτυπίαν εμπνεύσεως εις χάριν και δρόσον ήφους δημοσιογράφου μας τον κ. Στάμον Μπράνιαν, υποδιευθυντήν ήδη της Εικονογραφημένης Κυριακάτικης «Αληθείας.»

Η «Αληθεία» επανακτά ούτω μίαν δύναμιν δημοσιογραφικήν, και η δύναμις αυτή φεύγει διά τας επαρχίας.

Η ζωή της Ελλάδος, η όποια τρέφει τον ήδρόκεφαλον των Αθηνών θα παρελάση όλόκληρος ως εν ταυία κινηματογραφική εις άμμιήτους σελίδας. Αί πρόοδοι, αί έλλείψεις, αί ώραίότητες, τό φώς, αί σκιαί, πόθοι, παράπονα, πρόσωπα και πράγματα, όλη η ψυχή και η ύπόστασις των επαρχιών, από του μεγαλειότερου κέντρου μέχρι της μάλλον αποκέντρου γωνίας θα ζωγραφισθούν τρόπον τινά εκ του φυσικού από την πένναν του κ. Σ. Μπράνιαν. Θα είνε η ανακούφισις και η ικανοποίησις των έπορχιών αλλά και μία αποκαλύψις της Ελλάδος εις τους Έλληνας. Και αί περιγραφαι θα συνοδεύονται από φωτογραφικάς σελίδας. Άλλο πανόραμα αυτό της Ελλάδος. Απόψεις των πόλεων, κωμοπόλεων και χωριών. Γραφικά τοπεία. Είκονες από την ζωήν των πόλεων και των άγρων. Όλοι αί άπαράμιλλοι φυσικαί καλλοναί της Ελλάδος θα φωτισπωθούν εις την «Αληθείαν». Αύτι τό σύμβολον του άπεσταλμένου υποδιευθυντού της «Αληθείας» είνε «Με την πέννα και με τό φακό». Καυρός νάπαύσωμεν πλέον νά θαναμάζωμεν ήλιθίως και αϊωνίως την Έλβετίαν και ής άγαπήσωμεν και ής θαναμάσωμεν την ασύλληπτον εις κάλλος κνανοΐν και λευκόν, ξανθόν και πράσινον, Ελλάδα μας. Και υπό την έποψιν ταύτην η άποστολή της «Αληθείας» προσλαμβάνει άκόμη βιαιόνην τον χρωματισμόν εθνικότητας άποστολής, την όποιαν είμεθα βέβαιοι θα έκτιμήση πās φιλόπατρις Έλλην.

Ο κ. Σ. Μπράνιαν άπέρχεται έντός της εβδομάδος. Πρώτος δέ σταθμός του η Ναύπακτος. Κατόπιν αί Πάτραι.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ο Δεσπότης ένίκησε ... τον Πρόεδρον.

Την παρελθούσαν εβδομάδα είχε γίνει λόγος εις την στήλην αυτήν περί του στοιχήματος εις τό Δών—Τένις μεταξύ του προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Ρούζβελτ και του Έπισκόπου του Λονδίνου, και έδόθη ως πιθανή η νίκη του Προέδρου. Αλλ' όχι! αί τελευταίαι είδήσεις φέρουσιν ότι ένίκησεν ο Έπίσκοπος.

Ο έξυπνότερος γάλλος χρονογράφος ο Αρδονέν του «Ματέν» γράφει επί του προκειμένου με τό σύνθημα ύφους του ότι ο Ρούζβελτ εγκαινιάσθη νέους τίτλους διά τους μέλλοντας προέδρους, τους των άθλητών, ώστε εις τό έξής πρέπει νά εξετασθή η σωματική δύναμις του ύποψηφίου.

Και περαίνει τό χρονογράφημά του ως έξής. «Ζητείται διά την μέλλουσαν έκλογήν του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας ένας παλληκαράς λυγρός και βαρβάτος που νά μπορέση νά εβάλη κάτω» όλους τους Λεοποτάδες της Χριστιανοσύνης.

Ο καπνιστής... και η διηροδρομική Έταιρία.

Νύστιμον σιδηροδρομικών επεισοδίων. Η σκληρή συνέβη πρό ήμερών εις ένα σιδη-

ροδρομικόν σταθμόν των περιχώρων των Παρισίων. Ένας έμπορος παρισινός μόλις άνάψας την άφάνα του εισέρχεται στό τραίνο διά νά επιστρέψη στίτι του. Αλλ' άμέσως έγείρονται διαμαρτυρίαί. Ο έμπορος σφαιρεί ν' αλλάξη διαμέρισμα, αλλά δέν υπάρχει διαμέρισμα καπνιστών, ώστε έπρεπε διά νά εισέρχεται νά ρίψη τό σιγάρο του. Αλλ' αυτός δέν έννοοδσε νά τό πράξη. Πηγαίνει άπε γαντίας επάνω εις τας σιδηροδρομικάς ράβδους δηλών ότι δέν θα τό κουνήση προτού τελειώση τό σιγάρο του.

Ο σταθμάρχης διατάσσει νά τον βγάλουν εκείθεν, αλλ' ο ήλιος που δέν ύποχωρεί πολύ εύκολα ξεφεύγει και ξαπλώνεται κατά μήκος των ράβδων προτεινών ως συμβιβασμόν.

Προσθέσατε ένα βαγόνι καπνιστών. Με αυτά τό τραίνο είχε καθυστερήσει δέκα λεπτά της ώρας. και ο σταθμάρχης διέταξε νά άρπάξωσι τον πεισματώδη καπνιστήν και νά τον φέρωσι εις έν δωμάτιον του σταθμού, μεθ' ο άστυνομικός του δαείτωραως καταγγελίαν. Αλλ' ο έμπορος δηλοΐ ότι θα κάμη κατά της έταιρείας άγωγήν άποζημιώσεως διότι τον ήμπίδισεν ν' άναχωρήση.

Ας ιδώμεν ποιός θα... καπνισή τελευταίος.

Καλαμπούρι μαροκινό.

Τί σημαίνει τό όνομα του Σουλτάνου Αβδ-ελ Αζίζ. Απλούστατα. Υπηρέτης της γυναικός. Αβδ=υπηρέτης Ελ=ήρθρον Αζίζ η Αζούζ=γυναικα.

Ο Σουλτάνος αυτός, ως γνωστόν έχει τους αντιπολιτευόμενους του, όρα Μουλά Χαφίδ, Ραϊούλι κτλ. Λοιπόν αυτοί λέγουσιν ότι η γυναικα γυναικα της: όποιος ο Καλίφης των πιστών είναι ύπηρέτης είναι η Γαλλία!

Ο βίος άκριδός εις Ρουμανίαν.

Μανθάνομεν από την «Ρουμανικήν Άνεξαρτησίαν» ότι ο βίος εις τό Βουκουρέστι είναι άκριβότατος. Υπάλληλοι με 300 φράγκα τον μήνα ζούν με στενοχωρίαν. Τό έννοικιον άπορροφά τό ήμισυ του ποσού. Ακριβώς την ίδίαν δυσχέρειαν την όποιαν δοκιμάζουσιν και οι δημόσιοι η ιδιωτικαί υπάλληλοι ένταύθα.

Η διαφορά ονίσταται εις τό ότι άλλου κινούνται προς έξομύλλον των δυσχερειών. Και εις τό Βουκουρέστι πολλοί υπάλληλοι συνέλαβον την ιδέαν νά σχηματίσουν Έταιρίαν διά την κατασκευήν έρρηθών οικημάτων εκτός του κέντρου της πόλεως.

Και δέν θα ήτο η άληθεία δύσκολον άλλου η ένταύθα 500 η 100 οικογενείαχαι ύποχρεούμενι διά συμβολαίον νά κατοικήσουν τά νέα οικήματα, νά εΐρισκον τραπέζας η ιδιώτας αναλαμβάνοντας την κατασκευήν αριθμού τίποσ οικιών εκτός του κέντρου.

Η θάλασσα του Ναυαρίνου περιέχει ναι η όχι θησαυρούς;

Εκάμαμεν ήδη λόγον περί της συσταθείσης Έταιρείας προς ανέλκυσιν των θησαυρών τους όποιους ύποτίθεται ότι περιέχεν ο στόλος ο Τουρκικός ο καταπονοϊθείς έξωθεν του Ναυαρίνου μετά την πυρπόλησιν του παρά του ήνωμένου Ευρωπαϊκού στόλου.

Κατά τον κύριον Ράδον όμως, ο όποιος δίδει περί τούτου πειστικάς άποδείξεις, ο Τούρκος Ναύαρχος Ίμπραήμ Πασός προβλέπων την ήττάν του είχε μεταφέρει τους θησαυρούς του εκ των πλοίων εις μέρος άσφαλές. Θα λεισθή η Έταιρία παρά του κύριου Ράδον η θα θελήση όπωσδήποτε νά προβή εις έρεύνας;

Ο γαλάζιος... άνθρωπος.

Έκ του «Journal de la Santé». «Έγνωρίζομεν μέχρι τουδε ότι η Γη είχε άνθρώπους λευκούς, μαύρους, μελαχροίνους, κόκκινους και κίτρινους. Αλλ' εν τη ποικιλία των άνθρωπίνων δερμάτων έλειπεν ο γαλάζιος άνθρωπος, το όποιον τώρα μās άποκαλύπτεται η ύπαρξις από ένα φύλλον της Νεας Υόρκης.

Η περιέργως αυτή προσωπηκότης ονομάζεται Μπύλλν και κατοικεί την μικράν Αμερικανικήν πόλιν Δουβλίον (Γεωργίαν). Όχι μόνον τό δέρμα του σώματος είναι όλον κνανοΐν (κνανοΐν δίδον προς τό πράσινον) αλλά και η γλώσσα, τό στόμα και αί κόραι των οφθαλμών έχουν τον ίδιον χρωματισμόν.

Τό αίτιον του έκτάκτου τούτου φαινομένου είναι τό έξής: Ένφ ήτο άκόμη παιδί, ο κ. Μπύλλν είχε προσβληθή από έπιληψίαν. Αφού έδοκίμασε όλα τά θεραπευτικά μέσα, ο ίατρος τον τον ύπέβαλε εις έσοπερικήν θεραπειαν εις την όποιαν περιείχοντο δύοσις σχετικώς μεγάλα νιτρικου άργύρου. Η έπιστήμη έκαμε νά εξαλειφθή η νόσος, αλλά εχρωματίας γολάζια δι' όλην τον την ζωήν τον καλόν κύριον Μπύλλν, του όποιον η πάθησις ονομάσθη υπό των ίατρών άργύρη, και της όποιας αίτια λέγεται ότι είναι η άποχρωμάτισις των πρωτεϊνών κυττάρων της επιδερμίδος.

Αί έκπλήξεις του Ράδιου.

Οί άναγνώσταί μου ένθυμοΐνται όλοι τό Ράδιον, τό πολύτιμον μέταλλον τό τελευταίως άνακαλύφθην υπό του γάλλου Κυρι, του όποιον αί ιδιότητες παρουσιάζουν κάθε ήμέραν νέας έκπλήξεις. Τό Ράδιον αυτό ύπόκειται εις άκτινοβολίαν, της όποιας η ένέργεια είναι μεγάλη κατορθώσα να συνθέση η νά άποσυνθέση μεταλλάξιν τά μέταλλα ως γνωστόν έθεωροΐντο μέχρι τουδε ως «στοιχεία» δηλαδή ως σώματα όμογενή μη δυνάμενα νά άποσυντείσθωσιν. Λοιπόν τό Ράδιον μέλλει νά επαναστατήση την Χημικήν ύποτιήμη. Και ποιός ξέρει άν μίαν ήμέραν δέν

κατορθώθη, επειδή αί έκπλήξεις της έπιτοΐμης είναι άνώτερα πάσης φαντασίας, νά άποδυντεσθή εις πλείονα στοιχεία και ο χροσός, τοΐθ' όπερ ίσοδυναμεί ως νά εναυρεθή ο τρόπος της κατασκευής του;

Το τηλεφώνον και ο ύφυπουργός!

Ο κ. Σιμιάν ύφυπουργός των Ταχυδρομείων της Γαλλίας εδρίσκειτο εις επαρχιακήν πόλιν και ήθελε νά συγκοινωνή με τον Ύπουργόν των Δημοσίων Έργων. Και έσήμανε ζωηρώς προς την μακράν εύρισκομένην δεσποινίδα του Κέντρου των Παρισίων.

— Αλλό! Αλλό! δεσποινίς, παρακαλώ τό Ύπουργείον των Δημοσίων Έργων βιάζομαι.

— Έχετε τον αριθμόν 9, άπήνητον η δεσποινίς άγνοούσα με ποιον ύψηλόν ύποκείμενον είχε νά κάμη.

— Τον αριθμόν 9! Τίποτε λιγώτερο! Ζητώ την προτεραιότητα, δεσποινίς, είναι διά τό Ύπουργείον!

— Τίποτε προτεραιότητες! Έχετε τον αριθμόν 9.

— Στόν διάβολον! εφώναξε τότε ο ύφυπουργός. Είμαι ο κ. Σιμιάν. Γλίγορα τό Ύπουργείον των Δημοσίων Έργων... ει δέ μή.

Και η δυστυχής τηλεφωνήτρια καταφοβισμένη έδωσε γλήγορα την συγκοινωνίαν εις την Αύτου Έξοχήτητα...

Το λεύκωμα μας.

Εντός δύο η τριών ήμερών θέλει έκδοθή επί ώραιον χάρτον έκτακτον φύλλον πανηγυρικόν της «Αληθείας» διά τας στρατιωτικάς άσκήσεις.

Αί άσκήσεις αί φρεσιναι οημιούσιν ίσως τό φωτεινότερον οημείον της στρατιωτικής ιστορίας της χώρας μας διά την έπισημονικήν σοβαρότητα μεθ' της διεξήχθησαν διά τον ζήλον μεθ' ού συνέισθησαν εις την έπιτυχίαν των Κυβερνήτων και Γενικήν Διοίκησις άξιωματικοί και στρατιώται, τέλος διά τά ευχάριστα άποτελέσματα δείξαντα έπιτυχίαν και εις αυτάς άκριβώς τας έπιτυχίας των λεπτομερειών. Ητο έπίμορον η «Αληθεία» η μονιμοποίησα ήδη με τίσσην έκτακτον έπιτυχίαν εν τφ διηγορησίφ αυτής βίφ έτερον ευχάριστον οημείον της πολιτικής μας ζωής—το ταξείδιον του Βασιλέως της φίλης Ιταλίας, νά θελήση και νά μονιμοποιήση δι' έκτάκτων εικονογραφιών και την σπουδαίαν σιγήν των στρατιωτικών άσκήσεων.

Αί ζητήσεις, ης από τουδε έχει η διευθυνσις του φύλλου, προμνήνον έτι μεγαλειότεραν έπιτυχίαν του δευτέρου τούτου πανηγυρικού λευκόματος, τό όποιον δέν πρέπει νά λείψη εκ της αΐθουσας ούδενός Έλληнос.

Τα παράπονα του Αγαθοπούλου.

— Ούτε ένα δελτάριον διά νά μου πητε διά την ύγειαν σας;

— Αλλ' είχα χάσει την διεύθυνσιν σας.

— Αδιάφορον. Έπρεπε νά μου γράψετε νά σας την ξαναστείλω.

Σταχυολόγος

ΤΟ ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΣΤΝΘΗΜΑ

Φωτεινόν σύνθημα. Σύνθημα αληθώς εθνικόν, τό σύνθημα του Έθνικου Φωτισμοΐ. Φώς όχι πλέον από Βορρά. Όχι εκ των έξωθεν. Φώς εκ των ένδον. Φώς εκ της Έλληνικής σταφίδος. Μέχρι άκόμη πρό δύο έτών ούδεις ώνειρευετο, ούδ' εφαντάζετο Έθνικόν φωτισμόν. Ούδεις ούδ' εκείκασίαν κήν έσκέπτετο ότι από τον μικροσκοπικόν εκείνον κόκκινον της σταφίδος, ο όποιος έως τότε μετετρέπετο μόνον εις βώλους χρυσοΐ χάρις εις τον Άγγλοσαξωνικόν σόμαχον, θα ξεπέμπετο θαμβοτικόν φώς, χεμαρροδώς λευκόν, εις κύματα ώκεάνεια. Έκ της σταφίδος και του οίνοπνεύματός της ο Έθνικός φωτισμός. Μία νέα πηγή εθνικου πλουτισμοΐ και εθημερίας. Νέα φλέβα της Έλληνικής άνεξαντλήτου δραστηριότητος και ευφύτας. Και όχι μόνον φώς, αλλά και θερμοανσις και κίνησις και πάσα ζωή. Και όμως τί κολοσσοία εργασία εχρειάσθη νά καταβληθή και πόση άδιάκοπος δέν καταβάλλεται ίνα έπιτευχθή και στερεωθή αυτός ο μεταφωτισμός τρόπος τινά εις τας συνθηείας και τας άνάγκας της Έλληνικής κοινωνίας. Τώρα πλέον κυριαρχεί παντού άστραπηβόλος ο νέος φωτισμός ο εκ σταφιδοπνεύματος και ο εθνικός αυτός φωτισμός έγινε τό κατ' εξοχήν ελληνοπροεπές σύνθημα άπ' άκρον εις άκρον της Ελλάδος. Και αυτό τό μοναδικόν κατόρθωμα εις τό δαιμόνιον της Έταιρείας των Οίονν και Οίνοπνευμάτων.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΒΛΑΔΔΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1827-1907)

(Συνεχίζομεν σήμερον εκ του προηγούμενου φύλλου την δημοσίευσιν της περιουδούστων και πρωτοτύπου μελέτης του κ. Θεοδ. Ν. Συναδινού, δημοσιογράφου, με την πεποιθήσιν ότι προσφέρομεν εις τους άναγνώστας μας άναγνώματα τά μάλα ενδιαφέρον και επαγωγόν).

Η Ευρωπαϊκή μουσική εν Αθήναις. — Χαρτοπαίγιον και χορός. — Αί Δες Αργυροπούλου. — Η πρώτη Έλληνική, η όποία έψαλε Γαλλικήν μουσικήν εν Ελλάδα. — Τό Γαλλικόν Παρθεναγωγείον. — Ο πρώτος μουσικός θίασος (Banda).

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τοιαύτη η μουσική κατάστασις εν Αθήναις από της εθνικής μας άποκαταστάσεως μέχρι του 1834, όποτε άνεκηρύχθησαν ως πρωτεύουσα του νεοσυστάτου Έλληνικου Βασιλείου και ήρχισαν νά εγκαθίστανται εν αύταις πολλάί οικογένεταί εκ τε της δούλης και έλευθερας Ελλάδος προερχόμεναί.

Κατά τον άνωτέρω χρόνον, ήτοι κατά τό 1834, απαντώμεν την πρώτην Έλληνίδα η όποία έψαλε Γαλλικήν μουσικήν εν Ελλάδα. Περύ αύτης γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

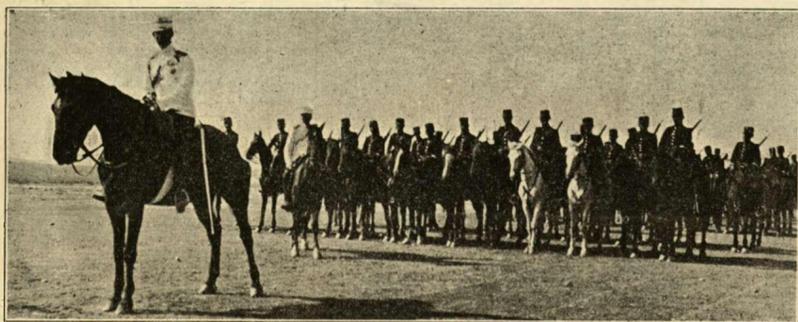
Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

Ο φιέλλην Γαλάτης παρέμενε τότε παρά τω συμπατριώτη του Ζεβριέ, παρά τφ όποιφ εκάστην έσπέραν συνηθροΐζοντο πολλοί και διεσκέδαζον. Η κοινωνία των Αθηνών άραιά και όλίγη, γράφει εν όλίγοις ο Thomas Abbet-Grassel, τον όποιον και άνωτέρω άνεφέραμεν, εις την αύτην έπιστολήν του την άπευθυομένην προς τον εν Παρισίος κόμητα Durcis.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ

ΑΙ ΜΑΧΑΙ — Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΓΟΥΔΙ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", κ. Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

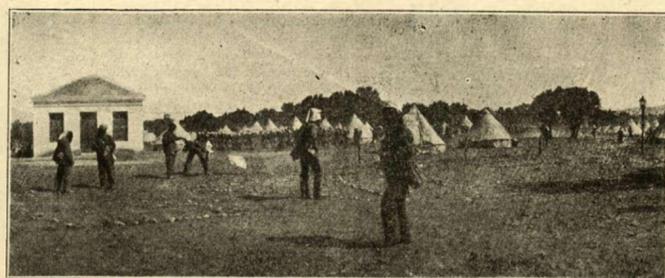
Ο Πολύκωψ Ανδρέας επί κεφαλής της ἰλης του, τὴν ὥραν τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὸ Γουδί.

Μετὰ τὴν κριτικὴν. Διάλκοι τοῦ δὴμοῦ ἀποχώρησις τῶν ἀξιωματικῶν

Καθαρισμὸς πυροβόλου μετὰ τὴν βολὴν. Οὐλαμὸς τοῦ Ἀνθυπολ. κ. Ταρσοῦλη. Εἰς ἀπόστασιν φαίνεται ὁ Στρατ. ἀξιωματικὸς τῆς Γαλλ. Πρεσβείας κ. Μπρεμόν Δ' Ἀγς

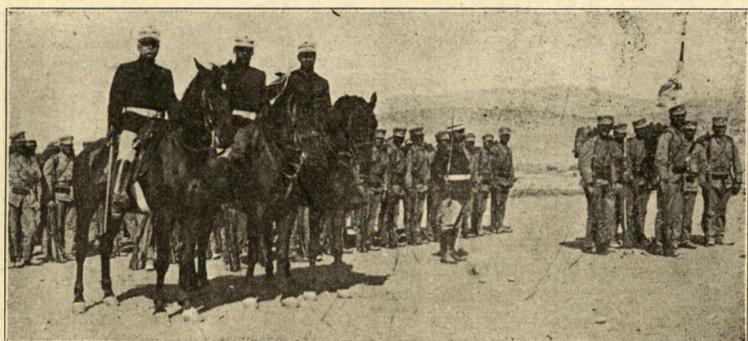
Καταυλισμὸς ἐν Χαλανδρίῳ.

Τὸ ἐπὶ τὸν Σύνταγματάρχην κ. Τσητσοῦ Σύνταγμα παρελαύνον τὴν ὁδὸν Σταδίου, εἰς τὴν καμπὴν τῆς ἐξόδου πρὸς τὸ Σύνταγμα

Ἡ ἀρχὴ τῆς μάχης. Ἄνοδος ἐπὶ λόφου μετὰ προφυλάξεων τοῦ 4ου λόχου τοῦ 7ου συντάγμ. Εἰς τὴν γραμμὴν φαίνονται οἱ ἀξιωματικοὶ Τσερούλης Κ. ἑπολοχ. καὶ Σαρρῆς Δ. Ἀνθυπολ. Εἰς ἀπόστασιν δὲ ὁ λοχαγὸς Κ. Μήτσας Κ. δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς.

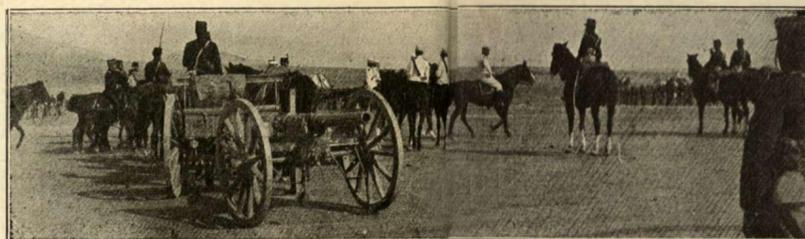
Τὸ 11ον Σύνταγμα διοικούμενον ἐπὶ τοῦ Ταγματάρχου κ. Δελαγραμμάτικου, ὡς Σύνταγματάρχου. Παπούλα, Ταγματάρχου καὶ Γεωργίου Λοχαγοῦ, εἰς τὸ Γουδί.

Τὸ πιζικὸν παρελαύνον πρὸ τοῦ Διαδόχου εἰς τὸ Γουδί ἐν μέσῳ νεφέλης κοινοστοῦ

Οἱ πρόσκοποι ἀναγγέλλουσιν ἐμφάνισιν ἐχθροῦ ὀπισθεν τοῦ λόφου δι' ὃ καὶ διατάσσεται πηρηγδόν. Πλησίον φαίνεται ἡ ἐπὶ Ἀνθυπ. Σητῶν διμοιρία.

Ὁ Λαϊδῆος ἐπιθεωρῶν τὸ πνευματικὸν εἰς τὸ Γουδί. (Φωτογρ. Θ. Κοινομοπούλου.)

Ἀποχώρησις τῶν ἀξιωματικῶν μετὰ τὴν κριτικὴν τῆς μάχης τῆς 20ῆς.

αλόγων μας, επειδή αι κνήμαι των είναι ελαστικοφτιασμένα καθώς ένα ατσάλινο ελατήριο και έτσι δεν τους χρειάζεται να πατούν το πόδι των εις το έδαφος παρά μόνον κάθε εκατό μέτρα. Ένοσείται εύκολα, εκ τούτου, ότι όταν ένα άλλογο έτσι φτιασμένο καλπάζει γερὰ ότι ρίχνει κάτω τα αυτοκίνητα που συνκντᾶ. Ένα μίλλιο το λεπτό της ώρας είναι το πείο μικρό βήμα ενός αλόγου του Άρως. Μία φορά μία κυρία με έλαβε μαζί της διά μία έκδρομή εις τούς κάμπους και έπηγα να χάσω την αναπνοή μου προσπαθών να την παρακολουθήσω (Έκ του Άγγλικού) (Άκολουθεί)

ΕΝΑΣ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ

ΠΩΣ ΕΠΕΡΑΣΑ ΜΑΖΙ ΤΩΝ

ΣΚΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

[Σημειώσεις εις τό γόνα]

Ανεχωρήσαμεν με τό έκτακτον τραίνον της 7ης πρωινής (της 19 Σεπτεμβρίου) τό χάριν των γυμνασίων μεταβαίνον εις Μαρκόπουλον. Μετά τριών τετάρτων της ώρας ώραίοτατον πρωϊνον ταξίδιον τό τραίνον μας έσταμάτησε εις τό Κορωπι. Έκει κατήλθε ή Α. Υ. ή Πριγκιπισσα Σοφία ή όποια επέβαινε της άμαξοστοιχίας μας ίνα μεταβή εις τόν τόπον της μάχης. Είς τόν σταθμόν παρέμεινε επ' άρκετόν, έως δι' έλλειψιν μεταγωγικών μέσων, έως ότου προπομπήσθη καταλλήλως μία σούσα της όποιας και επέβη. Αι φωτογραφικά μηχανάκι έτέθησαν εις ένεργειαν. Όξυς όμως συριγγός της άτμομηχανής μας υπενθυμίσει ότι τό τραίνον θα έξακολουθήσθ τόν δρόμον του και επειδή εις Κορωπι δεν υπήρχον μέσα μεταγωγικά εκτός όλίγων σουστών διατεθειμένων σπεύδονεν να καταλάβωμεν τās θέσεις μας εν τη άμαξοστοιχία και μεταβώμεν εις Μαρκόπουλον. Τώρα ή συντροφιᾶ εν τῷ βχρονίῳ ήλλαξεν έντελώς και άποτελείται από ένα λογιαν του πυροβολικού, ένα δεκανέκ, ένα νέον χωρικόν, ένα ταπάν φορτωμένον με τήν πελωριαν όμβρέλλαν του και έν καλάθι, δύο άλλους περιέρους και τόν έδηγόν του και αντίλαμβάνομαι ότι εμμεθα οι μοναδικοι επιβάται του τραίνου. πράγμα τό όποιον με άνησυχεί, διότι οι άλλοι κάτι θα ήξευραν. Και δεν διψεύσθην. Έφθασαμεν εις Μαρκόπουλον όπου όχι σούσα δεν υπήρχε άλλα ούτε καν δρόμος διά τόν τόπον της μάχης. Έρωτώμεν κτι χωρικούς αν είνε μακράν ο στρατός και αυτοί μας απαντούν με τήν συνήθη εκτίμησιν των αποτάσεων, όχι, όχι δεν είνε. Μόλις περάσετε αυτό τό βουνάκι. Έκει κοντά! Και αρχίζει ή πορεία. Είνε ή 8 και 15' και ο ήλιος και εις άφορήτως. Δ ερχόμεθα τό υποδειχθέν βουναλάκι και πολλά άλλα όμοια, άλλα στρατός ούδαμού φαίνεται. Ο δεκανέος της συντροφιᾶς μας θέλων να δείξθ τήν άντοχήν των ποδών του τό έβαλε κυριολεκτικώς στα πόδια και έχάθη. Έκτοτε δεν εμμεθα αν άνευρέσθη. Ο παπᾶς μένει τελευταίος με κάτι χωριότοπουλα τά όποια συμβούλευει να μη περάζονεν τά ξένα εσαφίλια και τούτο διά να ακουώμεν έως ήμεεις οι όποιοι άνελάβομεν να συμπληρώσωμεν τόν τραχητόν. Και περπατούμεν, περπατούμεν πηδώντες, βράχους και χάνδακας και τά υποδήματά μου με έγκυκαταλείπουν δια παντός. Φαντάζεται δε έκαστος τās συνεπειάς διότι τά βουνά δεν είνε έστρωμένα δια ρόδων άλλα με άγκάθια και χαλικία. Ηδη εύρισκόμεθα εν πορεία από μιᾶς και πλέον ώρας, όποτε ακουώμεν τās πρώτας όμβρονητίας του πυροβολικού και τόν ξηρόν κρότον των Μάνλιγερ. Ένομιζόμεν ότι εφθασαμεν εις τόν τόπον της μάχης. Ο κρότος των πυροβόλων και των όπλων μας ένθουσιάζει και άνοιγόμεν τό βήμα. Ηπατήθημεν όμως διότι ο στρατός ήτο μακράν ο δε κρότος των πυροβόλων δεν ήτο άλλο τι ειμή άντήχητις των πέριξ λόφων. Και βριδίζομεν αναρριχώμενοι επί πετρών και θάμνων. Τό καπέλλο μου τό όποιον ειχε κάμει ήδη ένα λουτρόν εις τό Φάληρον, εκολύμβη ήδη εις τόν ιδρώτα!

Έν μέσω τῶν μαχομένων

Φθάνομεν τέλος εις τό πεδίον της μάχης και εις τό επικινδυνώδεστον σημειον. Ευρισκόμεθα εις τό μέσον! Αριστερά σῶμα πεζικού τροχάδην καταλαμβάνει ένα λόφον. Σκεπτόμεθα να τρέξωμεν και ήμεεις ακολουθούστες τούς στρατιώτας και μέχρι τινός επιγερθώμεν άλλ' όμολογούμεν ότι μένος μας δεν ήτο τόνον πολεμικόν και άκράτητον και ένακοπτόμεθα εις τήν έροδον! Οι έναπομειναντες σύντροφοι άπαυδήσαντες κάθονταν χαμᾶ, ενώ δε επειδή δεν έπρεπε να καθίτω διολω, και λέγω δεν έπρεπε διότι επεθύμομεν να κρατήσω σειράν φωτογραφιών κατά τό δυνατόν τελείαν, πράγμα δυσκολώτατον λόγω των αποστάσεων, ημχαριστήσα τούς συντρόφους μου δια τήν συντροφιάν των και τούς άπ χαιρέτητα. Αλλάστω διεύθυνσιν και αποφασίζω να μεταβώ επί του λόφου όπου εύρισκετο τό πυροβολικόν και έβαλλε ελπίζων να προφθάσω αυτό προτού φύγη εκ της θέσεώς του, πράγμα άλλως τε όλίγον δύσκολον. Δεν ειχον όμως προληψητή ούτε δικήσια μέτρα ότε σάλπισμα άπροσδόκητον διατάσσει «παύσατε πυρ» και μένω εις τά κρύα του... ιδρώτος. Αίρνης άλλο σάλπισμα ακούεται και όλοι οι αξιωματικοί ιππείς και πεζοί έγκαταλείπουν τās θέσεις των και κινούνται προς έν ώρισμένον σημειον. Ακολουθώ και έχω τήν διεύθυνσιν αυτήν. Προχωρώ βίματά τινα ότε βλέπω ένα έπιππον χωροφύλακα να με καταδιώκη. Συγκεντρώνω τό μνημονικόν μου μήπως διεπάρηκα κανεν κακούργημ ή ληστεϊαν αλλά δεν καταρθώων να ένθυμηθώ. Προσποιοῦμαι ότι δεν τόν ακούω άλλ' αυτός καλπάζει και με καταφάνει ζητών τήν άδειάν μου, της έλευθέρας δηλονότι κυκλοφορίας μου επί των βράχων. Και επειδή έστερουμένη τοιαύτης άδείας μου

έρχεται ή ιδέα να του ειπω ότι μεταβαίνω εις τό έπιτελειον αν και σᾶς βεβαιώ δεν εγνώριζον ποῦ μετέβαινα και οῦτω άπηλλάγην.

Κακά προμηγύματα

Μετ' άρκετήν πορείαν φθάνω εις έν ύψωμα όπου έχουσι συγκεντρωθῆ όλοι οι αξιωματικοί και περιμένουσι συζητούντες. Τι περιμένουσιν άγνωστον. Έρωτώ τινας, άλλα και αυτοί δεν γνωρίζουσι ποῖον περιμένουσι. Ευρίσκω εύκαιριαν και καταγίνομαι εις τήν άνευρέσιν των γνωστών μοι αξιωματικῶν και συναντῶ πρώτον τόν φίλον λοχαγόν του πεζικού κ. Κ. ο όποιος άντι άλλης όμιλίας μοι λέγει ότι «κακά έκαμες και ήλθες δεν υπάρχει καταλύμα ούτε κουβέρτα περισεύεις» Οτε εν μιᾶ στιγμῇ όλοι ιππείουσι και τούς χάνω άπ' έμπρός μου. Ο τόπος διά τήν κριτικήν δεν ήτο κατάλληλος και μεταβαίνουσα άλλοῦ.

Οι στρατιώται κάθηται χαμᾶ και αναπαύονται πολλοί δε αρχίζουσι να τρώγωσι. Δεν γνωρίζω τι να πράξω και περιφερομαι ανα τās τάξεις των στρατιωτών και ή πεινά μου αύξάνει. Άνοιγω όμιλιαν με δύο στρατιώτας τρώγοντας και με τρόπον τούς καθιστώ γνωστον ότι ή πελωρία τσίντα μου τήν όποιαν έφερον δεν περιείχε τίποτε τό φαγώσιμον και ότι ήτο γεμάτη από γαλιᾶ και ζύλα. Προθυμοποιούται να μου δώσουν τεμάχιον κουραμάνας. Τυρί δεν έχου άλλ' οῦτε και νερό. Τούς εύχαριστώ και καταβροχθίζω τήν κουραμάναν. Ωραιότερον ψωμί δεν ειχον φάγει.

Από μακράν φαίνεται έργόμενη ή Έρυθρά στρατιά με τά λευκά καταυγεία. Ευρίσκω μιαν πέταν μεγάλην έφ' ής και κάθημαι. Δεν επρόφθα όμως να καθήσω και βλέπω ένα δεκανέα του ιππικού έπιππον να σπεύδη προς με. Ένωθυμούμαι τό επεισόδιον του χωροφύλακος και ετοιμάζομαι να του ειπω κχιμῶν ψευτιαν άλλα αναγνωρίζω τόν καλόν φίλον Καφεζέτην, υιόν του διευθυντοῦ των Άγγλικῶν Τηλεγράφων, όστις αν και επεθύμει δεν ήδύνχτο όμως να μοι φανῆ χρήσιμος εις τι διότι αυτός μεν ήτο έπιππο. Έγώ δε πεζός. Άνήκεν εις τόν υπό τόν ύπολογ. κ. Λάμπρον ούλαμόν τῆς έρέυνης της Έρυθρᾶς Στρατιᾶς, όστις ως μοι ειπε ανέκαλυψεν τόν έχθρόν εις μεγάλην απόστασιν, άλλα κατόπιν έχασαν τήν μάχην. Τήν στιγμῆν αυτήν ακούω να με καλή όνομαστικώς κάποιος. Στρέφω και αναγνωρίζω ένα στρατιώτην του 3ου Συντάγματος όνοματι Μάρκον. Τόν έρωτώ ποῦ θα μεταβῆ τό σύνταγμα του και μαυθάνω ότι θα μεταβῆ εις Βάρην και ότι δύναται να μοι έξοικονομήσθ τροφήν και κουβέρταν δια τήν νύκτα. Αποφασίζω να μη χάσω τήν άγκυραν αυτήν της σωτηρίας.

Εν τῷ μεταξύ ειχε τελειώσει και ή κριτική και οι αξιωματικοί επιστρέφουσιν εις τās θέσεις των. Η Έρυθρά Στρατιά διετάχθη να μεταβῆ εις Κορωπι, ή δε Κυανή Στρατιά εις Βάρην! Ακολουθώ τήν Κυανήν τήν εις Βάρην μεταβαίνουσαν άπ' ου ούδαμᾶ μετέβαινε εις Μαρκόπουλον όπου ειχον συστατικήν έπιστολήν προς τόν εκεί δήμαρχον.

Νερό! Νερό!

Είνε ώρα 11 π. μ. και αρχίζομεν τήν πορείαν προς τήν Βάρην. Μοῦ είνε δύσκολον να προχωρήσω λόγω της καταστροφῆς των υποδημάτων μου. Δεν εγκυκαταλείπω όμως και τήν φωτογραφίαν. Τώρα βαδίζω παρᾶ τήν όπισθοφυλακήν του 3ου Συντάγματος και κάμνω γνωριμίαν με τόν επί κεφαλῆς έφεδρον άνθυπολογ. κ. Φραγκιᾶν. Βριδίζομεν όποσδήποτε άργα και εις τάξιν πορείας. Από καιροῦ εις καιρόν συνάπτονται και μάχη περίξ των καθ' όδόν άνευρισκομένων φρεάτων μεταξύ των άνδρων της όπισθοφυλακής. Μεγάλη έλλειψις ύδατος και ο καύσων καθιστώνσιν δυσκολώτατην τήν πορείαν δια μέσου των ξηρών γαιών. Η δίψα αύξάνει. Συναντώμεν χωρικόν τινα μεταφέροντα βαρέλιον ύδατος επ' ώμων. Οι άνδρες σπεύδουσι να τόν απαλλάξουν του φορτίου του και μάχη δεινή συνάπτεται κατά τήν διανομήν του ύδατος. Ο χωρικός διαμαρτύρεται αλλά δεν εισακούεται. Όλίγον περαιτέρω οι άνδρες ανακαλύπτουσι κυλύδας τινάς βροκῶν και σπεύδουσι προς τά εκεί ζητούντες ύδωρ. Τυχώς κενούται οι πύθοι των ποιμένων οτινες τά χάνουσι και τέλος αρνούνται πλέον τήν παροχήν ύδατος. Ο ύπορη όμενος στερούμενος παγοῦριον ήναγκάζετο να ζητή παρᾶ των στρατιωτών ύδωρ. Πάντες προθύμως μοι έδιδον με τό παγοῦρι των. Μοῦ είνε δε άδύνατον να υπολογίσω τόν αριθμόν των παγοῦριων ως και φρεάτων εξ ών έπιον ύδωρ. Ευτυχώς μέχρι της στιγμῆς καθ' ήν γράφω έχω καλώς.

Φθάνομεν εις έν φρέαρ όπου υπό τήν σκιάν των όλίγων δένδρων καθήμεθα να αναπαυθώμεν επ' όλιγον. Αλλά τις να αναπαυθῆ όλοι ζητοῦν ύδωρ και όσο πίνουσι τόνον ή δίψα αύξάνει. Τό φρέαρ είνε βαθύ και οι άνδρες εξαγοῦσι τās ζωνας των τās όποιας δένουσι εις τ' άκρα και εξ

αὐτῶν εξαρτῶσι τὰ παγοῦρια των. Γεμίζονται αρκετά εξ αὐτῶν και εξαρτῶνται άλλα. Τά πρώτα αδειάζουσι αυθαρῆ και είνε ανάγκη να ξαναγεμισθῶν. Αναχωροῦμεν και από εκεί. Πολλοί δεν φαίνονται πρόθυμοι να εγκυκαταλείψωσι τό πηγάδι. Ουκ όλίγους άνδρας συναντώμεν καθ' όδόν κουρασμένους και κοιμισμένους υπό τά δένδρα.

(Έπεται τό τέλος)

X. A. Δημητρακόπουλος

ΤΟ ΞΕΜΑΝΤΗΛΩΜΑ

Ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Ο νεαρότερος των Ελλήνων συγγραφέων.

Τήν προσεχῆ Δευτέραν εις τό Δημοτικόν θέατρον Αθηνῶν θα δοθῆ τό ανωτέρω τρίπρακτον ειδυλλιακόν δράμα του νεαρωτέρου των Ελλήνων συγγραφέων κ. Ι. Γ. Μιχαλοπούλου. Τό έργον πλήρες εμπνεύσεως είνε γραμμένον εις δεκαπεντασυλλάβους ώραίους στιχούς ή δε ύπόθεσις του παρμένη από τό επικρατούς άκόμη εις τό Μενιδί έθιμον της αφαιρέσεως του μανδουλιου εξελίσσεται εις σκηνας ζωντανάς και δραματικώτατας.

Τήν Ανοῦλαν θα υποδυθῆ ή χαριτωμένη και γνωστή καλλιτέχνις της Ν. Σκηνης δις Μελομένη Κολυβά, τήν γραίαν χωρικήν Πανώρηαν ή κ' Έλ. Αρνωτάκη. Τόν υιόν της Αλέξην όστις άφαιρεσι τό μανδύλι ο κ. Σ. Τριχᾶς, τόν εραστήν Αντώνην ο κ. Β. Μακρῆς, τά δε λοιπά πρόσωπα είνε ή κ. Αικ. Κολυβά, ή δις Χαρ. Τριχᾶ και ο κ. Αρ. Ιωαννιδης.

Θεατρικός

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ

της Οφθαλμολογίας εν τῷ Έθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος της Γαλλικής Οφθαλμολογικής Έταιρίας. Έν τῇ Οφθαλμολογικῇ Σχολῇ του Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδᾶσας.

Θεραπείη τούς πάσχοντας εκ νοσημάτων ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

εν τῇ τελείᾳ Οφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, εφαρμόζων τās τελειώτερας των θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτιν, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τόν Στραβισμόν (άλλοιωσίαν). Έκλογή ύέλων δια μύσπας, πρεσβύσπας και κοπιώδη όρασιν, τὰ λευκώματα, γλανκώματα κλπ.

20 - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - 20

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

Δι' όλους νεωιάτης μεθόδου θεραπεύεται ή ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ εν τῷ Θεραπευτικῷ Ίνστιτούτῳ Αθηνῶν.

11. - ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ - 11.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Οί επιθυμούντες εκ των ήμετέρων αναγνωστών να παρακολουθήσουν εξ αρχῆς τήν σειράν της θανμασίας περι Έλλάδος διαλέξεως του Μπερλ και τό χιουμοριστικώτατον «ταξιδάκι εις τόν Άρον» ως και τήν ένδιαφέρουσαν ιστορίαν της Μουσικής εν Έλλάδι, δύνανται να λάβουν όλα τά προηγούμενα φύλλα δωρεάν από τά γραφεία μας. Είς τούς εν ταίς έπαρχίαις αποστέλλονται και έλεύθερα ταχ. τελών.

Η ΤΡΑΒΗ ΤΗΣ ΝΒΑΣ ΑΓΧΙΑΑΟΥ

Εικονογραφημένη εις τό προσεχές.

Υπό του επίτηδες μεταβάντος εκεί έρασιτέχνου συνεργάτου της «Αληθείας» Χρ. Δημητρακοπούλου.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ

Πώς αποφεύγονται Τὰ κρυολογήματα.

Πολλάκι παθήσεις των πνευμόνων, ή φθίσις και άσθένεια του λάρυγγος άποδοτέαι άπ' εύθείας εις τήν συνήθειαν του γελάει και όμιλείν όταν βγαίνει εις έξω από ζεστές αίθούσας όπου υπήρχε πολύς κόσμος. Κάθεται κανείς πολλές ώρας εις ζεστάς αίθούσας και έπειτα βγαίνει δια μιᾶς εις τόν ψυχρόν άέρα. Τότε είνε τις σαν εξημμένος και φυσικά ρέπει εις τήν φλυαρίαν και τά γέλοια, τά όποια πολλάκις παρατείνονται επί πολλήν ώραν. Η αιφνιδια έλάττωσις της άτμοσφαιρας των πνευμόνων δια τήν ύπερογκον εισπνοήν πολύ ψυχρού άέρος παράγει συμφορήσιν και τ' άπειρα κρυολογήματα.

Όταν κανείς είνε πολύ κουρασμένος ή δύνημις του και ή ζωτικότητα του εύρίσκονται εις ύφεσιν και καθιστώσι τόν άνθρωπον ύποκειμένον εις κρυολογήμα και άσθένειαν τά όποια υπό τās συνήθεις ύγιεινάς συνθήκας είνε άβλαβῆ.

Όταν ένας αισθάνεται εκυτόν πολύ κουρασμένον, τό καλύτερον είνε να λάβθ θερμόν λουτρόν και μετά ταῦτα να κάμη τρίψιμο με οινόπνευμα και έπειτα να πέσθ εις τό κρεβάτι έστω και δια δέκα λεπτά της ώρας. Τό νερό του λουτροῦ δεν πρέπει να είνε πολύ ζεστόν ώστε να φέρη εξιδρωσιν. πρέπει μόνον να είνε αρκετά ζεστό δια να επιτρέψθ να ξεκουράζεται κανείς. Δεν πρέπει να μείνη ή λουόμενος εις τόν λουτήρα, ή όποιος εμφορῆ να είνε και μία σκάφη, περισσότερο των πέντε λεπτῶν. Τό κρεβάτι πρέπει να είνε έτοιμο ίνα πέφθ εις αυτό άμέσως εξερχόμενος από τό λουτρόν.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

Ο έρως περιστοιχίζόμενος υπό κωλυμάτων όμοιάει με τήν πηράν, τήν όποιαν ζητοῦν να αβύσουν καλύπτοντες αυτήν δια τεμαχιων ζύλων.

Αί εξεις των γυναικῶν εν τέλει καθίσταται τυραννία.

Ότι κατέστη γελοϊον δεν είνε πλέον επικίνδυνον.

Ο έρως είνε ή δημιουργός του κόσμου δύναμις, αλλά δια τήν γυναίκα όνομάζεται και δύναμις της θυσίας.

[Κάμεν Σύλβα]

ΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

* Έκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κλεμανσώ, εἰς μακρὸν λόγον του, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς Ἀμιένην ἐψέξεν ἐν τὼν τὰς ἀντιστρατιωτικὰς δοξασίας τῶν σοσιαλιστῶν καὶ ἐξέμνησεν τὸν πατριωτισμὸν τῶν δημοκρατικῶν. Εἰς ἐν μέρος τοῦ λόγου του ὠμίλησε λίαν εὐγλώττως καὶ ἐνθουσιωδῶς περὶ Ἑλλάδος.

« Ἡ Ἑλλάς, εἶπεν, εἶνε λαὸς μικρὸς μὲν κατ' ἀριθμὸν, ἀλλ' ὁ μέγιστος ὄλων κατὰ τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ κάλλος τοῦ πνεύματος καὶ κατὰ τὴν δύναμιν τῆς μορφωτικῆς δράσεως ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων πάντων τῶν χρόνων. Εἶνε λαὸς ζωηρότατος, εὐφρόεστατος, ταχύτατος εἰς τὸ λέγειν καὶ πράττειν ἐν ταύτῃ. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξήσχησε κυρίαρχον ἐπιρροὴν ἐξ ἧς ἐμπνέονται καὶ σήμερον ἀκόμη αἱ καλλίτεροι σκέψεις μας, παρ' ὅλας τὰς ἐπιβιώσεις τοῦ δεσποτικῆς πνεύματος τῆς Ρώμης. Διχτὶ ὁ λαὸς αὐτός, ὁ μοναδικὸς ἐν τῷ κόσμῳ δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατηθῇ κατὰ τοῦ διττοῦ ἀγῶνος ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ ἐκ τῆς ἐκρωμαϊσθείσης Εὐρώπης συγχρόνως αὐτός, ὅστις ἐστάθη ἱκανὸς νὰ ἐπίσχη τὴν Ἀσίαν ἐν Μακροῦν καὶ ἐν Σαλαμῖνι. Οἱ ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ ἐπέπρωτο νὰ τὸν παραδώσωσιν ἐξητλημένον εἰς τοὺς Μακεδόνας.»

* Ἡ εἰδησις περὶ καταστροφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ χωρίου Νισυνοβάνι τοῦ διαμερίσματος Φλωρίνης ὑπὸ Βουλγαρικῆς συμμορίας ἐπεβεβαιώθη χθὲς διὰ νεωτέρων αὐθεντικῶν τηλεγραφικῶν εἰδήσεων, αἱ ὁποῖαι παρέχουν δραματικωτάτας λεπτομερείας τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας συμμορία ἐκ 200 Βουλγάρων χωρικῶν κομιτατζήδων, διοικουμένη ἀπὸ τὸν ἀσχηρὸν Τσόλε, εἰσβαλοῦσα εἰς τὸ ἀνωτέρω χωρίον, ἔθεσε πῦρ εἰς πλείστα σημεῖα πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ πυρπολήσῃ καὶ καταστρέψῃ ὀλόκληρον τὸ χωρίον. Εὐτυχῶς τινὲς τῶν κατοίκων ἀντελήθησαν ἐγκαιρῶς τὴν πυρκαϊάν καὶ ἐξῆλθον πρὸς σωτηρίαν των, καλοῦντες εἰς βοήθειαν καὶ τοὺς λοιποὺς χωρικοὺς. Τὸ πῦρ οὕτω περιωρίσθη εἰς 25 οἰκίας, τὰς ὁποίας καὶ ὀλοσχερῶς ἀπετέρωσε. Ἐπίσης ἀπετερώθησαν καὶ ἑνδεκα ἀχυρῶνες. Τὰ θύματα ἐνοεῖται ὅτι εἶνε πολὺ ἀριθμῶν. Τὰ μέχρι τοῦδε γνωσθέντα εἶνε 7 γυναῖκες, αἵτινες εὗρον τὸν θάνατον, καεῖσαι ζῶσαι καὶ 6 φονευμένοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων τρεῖς γυναῖκες. Ἐπίσης δὲ ἀρκετοὶ τραυματίαι. Ὁ Τσόλε πρὸ μηνὸς εἶχεν ἀποστείλει ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς εἰς πολλοὺς τῶν κατοίκων προαγγέλλων τὴν καταστροφὴν. Οἱ χωρικοὶ κατήγγειλαν ταῦτα εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχὰς ὅπως προλάβου τὸν ὄλεθρον, ἀλλ' αὐταὶ οὐδὲν μέτρον ἔλαβον. Ἡδὴ μετὰ τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα ἀγγέλλεται ὅτι προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν 50 Βουλγάρων χωρικῶν ὡς ἐνεχομένων εἰς τὸ ἐγκλήμα. Τὸ χωρίον ὀλόκληρον εἶνε ἀνάστατον ἐκ τοῦ τραγικοῦ συμβάντος καὶ βυθισμένον εἰς ἀπόγνωσιν. Ἀπειλοῦται δὲ ἀντεκδικήσεις. Ἡ εἰδησις ἐτηλεγραφήθη ὡς ἀνωτέρω καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀμφισβητηθῇ ἡ τραγικότης τοῦ γεγονότος ὑπὸ Βουλγαρικῶν εἰσγηγῆσεων.

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ χωρίον Μελένγκιτς τῶν Σερρῶν Βουλγαρικῆς συμμορίας ἐφόνευσε 3 Ἑλληνας εὐρισκομένους εἰς τὰς ἀμπελοῦσων καὶ ἐτραυματίσεν ἕτερον θανασιμῶς.

* Ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ κατέλωσιν εἰς Κρήτην διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς νήσου οἱ ἐξῆς ἀξιωματικοί.

Λοχαγοὶ οἱ κ. κ. Μάνεσης, Ρωσσέτης καὶ Διαλέτης.

Ἐπολοχιτοὶ οἱ κ. κ. Κουβέλης, Α. Τσαλακόπουλος, Κονταρᾶτος, Δάσιος, Παπαδόπουλος, Βουλπιώτης, Σκουρὸς καὶ Ροκκάς.

Ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ κ. κ. Ρήγας, Καμπάνης, Κατεχάκης, Λιάπης, Ἀνδριανός, Ρόκας, Θελόπουλος, Μπουρόπουλος, Καλογεράς, Ζερέας, Γιάνναρος καὶ Κάντας.

* Τὰ δημοσιευθέντα ἀποτελέσματα τῶν εἰσληθῶν ἐξετάσεων τοῦ Πολυτεχνείου ἔχουσι ὡς ἐξῆς: Γ. Γεράκης, Δ. Καλκάνης, Κ. Κακιοῦζης, Ν. Παπανικολάου, Φ. Ἀβδῆς, Α. Γαλανός, Γ. Ξενάκης Α. Ἀργυρόπουλος, Π. Ράλλης, Β. Ποντικόπουλος, Α. Γιαννόπουλος, Μ. Ρήγας, Ε. Δερμιτζάκης, Α. Τρύφων, Κ. Παπαδόπουλος, Ι. Κυριαζίδης καὶ Υ. Βλουσιδῆς. Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων μόνον τέσσαρες, οἱ Ν. Παπανικολάου, Α. Γαλανός, Κ. Παπαδόπουλος καὶ Σ. Βεργιανίτης, ὑπέβαλον αἵτησιν διὰ τὴν σχολὴν τῶν Μηχανουργῶν, οἱ λοιποὶ 15 θὰ ἀκολουθήσουσιν τὰ μακροῦς τῆς σχολῆς τῶν Μηχανικῶν.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΤΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν νεότευκτον ὑπερωκεάνειον «ΜΩΡΑ Γ' ΤΗΣ» τόνων 12,000 μὲ διπλοὺς ἔλικας, διπλὺς μηχανάς, ταχύτητος 15 μιλίων συγκεντροῦν ἅπαντα τὰ ἐπὶ τῶν ἐσχάτως ψηφισθέντων ἀμερικ. κανονισμῶν προαπαιτούμενα προσόντα

ΘΕΛΕΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΤΗΝ 9ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟ 3ον ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὰ Γενικὰ Πρακτορ. τῆς Ἑταιρείας ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Ὁδὸς Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελωνεῖον. ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου. ΕΞ ΚΑΛΑΜΑΙΣ. ΕΝ ΒΟΛΩ. ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροφορία δίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 2 Γραφεῖον Ὑπερωκεανείου Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

ΝΕΑ ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΧΟΡΟΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΙΤΖΑ

(Ὁδὸς Διομείας ἀριθ. 4.—Πάροδος ὁδοῦ Ἐρμού).

Τὸ ἐντρυφήμα καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῆς στρατιωτικῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐφετερινὴν χειμερινὴν περίοδον εἶνε ἡ νέα Παρισινὴ Σχολὴ Χοροῦ τοῦ μοναδικοῦ καθηγητοῦ τοῦ χοροῦ κ. Ι. Τζιτζᾶ μέλους τῆς περιφημοῦ Ἀκαδημίας τῶν καθηγητῶν τοῦ χοροῦ τῆς Γαλλίας (Academie des professeurs de danse de France), τιμῆ, ἐξαιρετικῶς καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἀπονεμομένη εἰς Ἑλληνα καθηγητὴν τοῦ χοροῦ.

Κατὰ Κυριακὴν ἤρχισαν νὰ δίδονται καὶ ἀπογευματινοὶ οἰκογενειακοὶ χοροὶ εἰς τὴν ἀπαστράπτουσαν αἴθουσαν τῆς Παρισινῆς μας ταύτης Σχολῆς χοροῦ.

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τὸ ἌΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ 22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22. (Μεγάλῃ οἰκίᾳ Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐώδες, θρεπτικὸν, γνησίως γερμανικῆς τέχνης.—Παξιμάδια βανίλλιας, κέικ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργαστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας.— Ἀγνώστῃ καὶ πλούτῳ ὀλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εὐλοκίρνεα ὀφθαλμοφανῆς.

Ὅλοι αἱ οἰκογενεαὶ τοῦ τρώγου ψωμὶ ἀγρὸ καὶ ὑγιεινὸν—ὄχι ζυμᾶρι!—Ὁλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοποιὸς τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὄλοι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩ. ΠΟΝΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΙΓΡΑΦΟΣ συνιστώμενος ὑπὸ τῶν 164 τελειοποιηθέντων ὑπ' αὐτοῦ διπλογράφων, δέχεται μαθητὰς πρὸς ἐκμάθησιν τῆς διπλογραφίας καὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς ἐντὸς 30 μαθημάτων.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΕ

ἐκκαθαρίσεις πτωχέυσεων, ἐταιρικῶν λογαριασμῶν, σωματιῶν, τὴν τήρησιν βιβλίων διπλογραφικῶς μὲ ὥρας, τὴν μετατροπὴν ἀπλογραφικῶν βιβλίων εἰς διπλογραφικὰ καὶ πᾶσαν λογιστικὴν ἄλλην ἐργασίαν. Προσέτι διαθέτει ἀπὸ 9—12, ἤτοι 3 ὥρας πρωϊνάς, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν οἰουδήποτε γραφείου ἢ ἐργαστασίου ἔχοντος μεγάλην ἐργασίαν.

Πληροφορία: Πειραιεὺς Μακρὸς Στοῦς 56, Καπνεμπορεῖον Ἐλευθ. Ἀγαθοκλῆ. Ἀθῆναι Αἰόλου 162, χαρτοπωλεῖον Ἰω. Γιαννουλοπούλου.

Η ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκποίησης τοῦ Λούβρου ἤρχισεν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου μετὰ καταπληκτικῆς ἀνθρωποπλημμύρας ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἡ διεύθυνσις ἐλπίζει ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἐπιτελεσθῇ ἡ ὅλη ἐκποίησις τῶν εἰδῶν καὶ θ' ἀρχίσῃ ἡ ἴδρσις τοῦ μεγάλου Λούβρου γυναικείων ἀμφορέων καὶ παντοίων ἄλλων εἰδῶν χρησίμων εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον.

Οἱ κύριοι ἐπιχειρηματῆαι καλοῦνται νὰγοράσωσιν δλικῶς τὸ κατάστημα Λούβρου, παρεχομένης εἰς αὐτοὺς πάσης ἐνκόλλιας, προσέτι δὲ δηλοῦσθαι αὐτοῖς, ὅτι θὰ ἔχουσι ἐξασφαλισμένην τὴν ἐνοικίασιν δι' ἑπτὰ ὅλα ἔτη.

ΔΑΜΑΛΙΣ

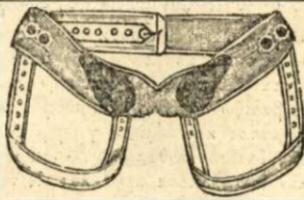
Διεύθυνσις Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ Κολοκουνθοῦν—Ἀθήνας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν παράκλησιν πρὸς τοὺς κατόχους θερμομαστῶν οἰνοπνεύματος, ὅπως πλησιάζοντες τοῦ χειμῶνος πρὸ πάσης χροῦσεως ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἐγκαίρως εἰς τὸ ὑπὸ τὰ γραφεῖά μας Συνεργεῖον πρὸς καθαρισμὸν καὶ μετατροπὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον διὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ κανονικὴν αὐτῶν λειτουργίαν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΟΣΟΙ ΠΑΣΧΕΤΕ ΑΠΟ ΚΗΛΗΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΓΕΡΟΝΤΕΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἀποιανθίτε εἰς τὸν νέον ἐφευρέτην

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

6.—Ὁδὸς Ἀριστοτείδου—6.

Θὰ εὔρητε τὴν ἡσυχίαν, θὰ περιποτήτε. Οἱ κηλεπίδεςμοι εἶνε ἐξ ἐλαστικῆς ζώης καὶ οὐχὶ σιδηρᾶς. Ἰατροὺς ἐξετάζει τοὺς πάσχοντες. Παραγγελία γίνονται δεκταὶ ἐκ τῶν ἐπορχῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πολυἀριθμῶν πιστοποιητικὰ ἐπιβεβαιωτῶν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σωτηρίου συστήματος.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ

τῆς 28 Ὀκτωβρ. (10 Νοεμβρίου). τῆς 30 Δεκεμ. (12 Ἰανουαρ. 1908)

1907

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτους 1907.

Ἐκάστον Γραμματίον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἐκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ Δραχ. 675,000 Δραχ.

Ἐκάστον Γραμματίον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται Δραχ. 337,500.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἐν Μέγα Κέρδος	εἰς 100,000 Δρ.
Ἐν Κέρδος	» 25,000 »
Ἐν Κέρδος	» 10,000 »
Τρία Κέρδη ἐκ 5,000	» 15,000 »
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000	» 5,000 »
411 Κέρδη εἰς 100	» 41,100 »
578 Κέρδη ἐκ 50	» 28,900 »

Ἐν ὅλῳ Κέρδη 225,000 Δρ.

ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

3 Μεγάλα Κέρδη εἰς 100,000	300,000 Δρ.
3 Κέρδη εἰς 25,000	75,000 Δρ.
3 Κέρδη ἐκ 10,000	30,000 Δρ.
9 Κέρδη ἐκ 5,000	45,000 Δρ.
15 Κέρδη ἐκ 1,000	15,000 Δρ.
1233 Κέρδη εἰς 100	123,300 Δρ.
1734 Κέρδη ἐκ 50	86,700 Δρ.

Ἐν ὅλῳ Κέρδη 675,000 Δρ.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας. Εἰς τὰς ἑλληνικὰς δημοσίας Ἀρχὰς, εἰς τὰς ἑλληνικὰς τραπέζας καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῶν, εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων καὶ τὰ ὑποπρακτορεῖα αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας τῶν μονοπωλίων.

Ἐν Ἀθήναις, 5τῆ Ἰουνίου 1907.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ο "ΑΡΗΣ"

Ἀτμόβλιον ἠλεκτροφόιστον, ταχύτητος 15 μιλίων τῆς Ἀτμοπλοίας Σ. Παπαλεονάρδου, μοναδικὸν δι' ἐπιβάτας ἀναχωρεῖ:

Κυριακὴν—Τρίτην—Πέμπτην

ὥραν 8 μ. μ. διὰ

Χαλκίδα, Αἰδηψὸν καὶ Βόλον Πρακτορεῖον Ἀθῆνῶν ὁδὸς Σταδίου.

(Τηλέφωνον Πειραιῶς 115).